

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

2 neljännes 2017

Jeesuksen elämä, työ ja opetukset
4 osa

**Jeesuksen sanoman
vastaanottaminen**

Herransa kieltäminen

"Hyvä ihminen tuo hyviä aarteita sydämensä aarreatasta; ja paha ihminen tuo pahoja aarteita.' Mikä pahan tulva virtaakaan puheen lahjan tähden. Ja kuinka monet kieltävätkään Kristuksen puheessaan! Sen sijaan, että tekisivät hyvän tunnustuksen Kristuksesta keskustelussa, he sanovat: 'En tunne tuota miestä.' On kyllä helppoa omata jumalinen muoto, mutta jos tunnustamme täysin uskomme Kristukseen, se merkitsee, että meidän sanamme, pukeutumistemme ja henkemme todistavat sen puolesta." Kirje, 1897

Seuraaminen välimatkan päässä

1. Kun viranomaiset pitivät Jeesusta oikeussalissa, mitä kaksi Hänen opetuslastaan teki?

Matt. 26:58. Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin esipihaan asti; ja hän meni sinne ja istui palvelijain joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi.

Joh. 18:15. Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin kartanoon.

"Jätettyään Mestarinsa puutarhassa kaksi opetuslapsista oli uskaltanut etäältä seurata joukkoa, joka oli vanginnut Jeesuksen. Nämä opetuslapset olivat Pietari ja Johannes. Papit tunsivat Johanneksen Jeesuksen opetuslapseksi ja päästivät hänet saliin, toivoen, että kun hän näkisi johtajansa alennuksen, hän luopuisi ajatuksesta, että tuollainen voisi olla Jumalan Poika. Johannes puhui Pietarin puolesta ja hankki hänellekin sisään pääsyn. Pihaan oli sytytetty tuli, sillä oli kylmin aika yöstä, juuri ennen päivän koittoa. Muuan seurue oli kokoontunut tulen ääreen, ja Pietari meni rohkeasti heidän joukkoonsa. Hän toivoi, ettei häntä tunnettaisi Jeesuksen opetuslapseksi. Liittymällä välinpitämättömänä muiden joukkoon, hän toivoi tulevaisuuden pidetyksi yhtenä niistä, jotka olivat tuoneet Jeesuksen saliin." AT. s. 682

Yrityksiä kätkeytyä

2. Mitä eräs nuori nainen, joka oli ylimmäisen papin palvelijattaria, sanoi Pietarille nähdessään hänet väentungoksessa? Tunnustiko Pietari olevansa Jeesuksen opetuslapsi?

Joh. 18:18, alkuosa. Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilivalkean,

Mark. 14:66-68. Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista; ja nähdessään Pietarin lämmittelevän hän katsoi häneen ja sanoi: "Sinäkin olit Nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa." Mutta hän kielsi sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot." Ja hän meni ulos pihalle. Ja kukko lauloi.

"Mutta kun valonvälähdys sattui Pietarin kasvoille, niin nainen, joka oli

ovenvartijana, loi häneen tutkivan katseen. Hän oli huomannut hänen tulleen sisään Johanneksen kanssa ja näki alakuloisen ilmeen hänen kasvoillaan ja hän ajatteli, että tämä voisi olla Jeesuksen opetuslapsi. Hän oli eräs Kaifaan palvelijoista ja oli siksi utelias asiasta. Hän sanoi Pietarille: »Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?» Pietari hätkähti ja hämmentyi, ja koko seurueen silmät olivat kiinnitetyt häneen... Pietari huomasi, että hänen oli pakko vastata ja sanoi vihaisesti: »Nainen, en tunne Häntä.»... Pietari ei ollut mielessään laskenut, että hänet tunnettaisiin. Ottaessaan välinpitämättömän asenteen hän asettui vihollisen alueelle ja joutui helposti kiusaaajan uhriksi. Jos häntä olisi pyydetty taistelemaan Mestarinsa puolesta, hän olisi ollut urhoollinen soturi, mutta kun ivan kärki käännettiin häntä kohti, hän osoittautui pelkuriksi. Monet, jotka eivät pelkäisi taittaa peistä Herransa puolesta, saa pilkkaaminen kieltämään uskonsa. Seurustellessaan niiden kanssa, joita heidän tulisi karttaa, he asettuvat kiusauksen tielle " AT. s. 682,683

3. Kun eräs toinen nuori nainen tunnisti Pietarin Jeesuksen opetuslapseksi, mitä Pietari vastasi toistamiseen?

Matt. 26:71,72. Ja kun hän oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa." Ja taas hän kielsi valalla vannaen: "En tunne sitä miestä."

"Pietari koetti näyttää välinpitämättömältä, kun hänen Mestariaan tutkittiin, mutta tuska vihloi hänen sydäntään hänen kuullessaan julmat pilkkasanat ja nähdessään, miten Jeesusta pahoinpideltiin. Sitä paitsi hän oli hämmästynyt ja vihainen siitä, että Jeesus nöyryytti itsensä ja seuraajansa alistumalla tuollaiseen kohteluun. Salatakseen todelliset tunteensa hän yritti yhtyä Jeesuksen vainoojien sopimattomaan pilaan. Mutta tämä hänen esiintymisensä oli luonnotonta. Hän käyttäytyi valheellisesti, ja koettaessaan puhua välinpitämättömästi hän ei voinut pidättää suuttumuksen ilmaisujaan nähdessään Mestariaan pahoinpideltävän." AT. s. 683

Mestarin neuvon unohtaminen

4. Muistiko Pietari tällä hetkellä varoituksen, jonka Herra oli antanut hänelle vain muutamaa tuntia aiemmin?

Luuk. 22:31. Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja;

"Monet ovat tänä päivänä samassa tilanteessa, missä Pietarikin oli, kun hän itseensä luottaen julisti, että hän ei kieltäisi Herraansa. Itseriittoisuutensa tähden he ovat helppo saalis Saatanan juonille. Ne, jotka tuntevat oman heikkoutensa, luottavat ylempään voimaan. Ja kun he katsovat Jumalaan, Saatanalla ei ole voimaa heitä vastaan. Mutta ne, jotka luottavat itseensä, ovat helposti voitettavissa. Muistakaamme, että jos emme ota vastaan varoituksia, jotka Jumala meille antaa, lankeemus on edessämme. Kristus ei pelasta sellaista, joka tahallaan asettuu vihollisen maaperälle. Hän sallii itseriittoisen ihmisen, joka toimii, niin kuin tietäisi enemmän kuin hänen Herransa, mennä oletetussa voimassaan eteenpäin. Sitten tulee

kärsimykset ja lamaannus, ehkä tappio ja kuolema." (Manuscript 115, 1902) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1102.

Rohkeuden puute

5. Kun Pietarilta kysyttiin kolmannen kerran hänen yhteyttään Jeesukseen, oliko hänellä rohkeutta tunnustaa uskonsa Mestariin? Käyttäen karkeaa kieltä, kuinka hän kielsi Herransa jälleen?

Joh. 18:26 Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"

Mark. 14:70, loppuosa, 71 "Totisesti, sinä olet yksi niistä, sillä olethan sinä galilealainenkin." Mutta hän rupesi sadattelemaan itseensä ja vannomaan: "En tunne sitä miestä, josta te puhutte."

"Vielä hänelle annettiin yksi tilaisuus. Tunti kului, ja silloin kysyi häneltä eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen miehen läheinen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan: »Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa Hänen kanssaan?» »Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut.» Tämän kuullessaan Pietari raivostui. Jeesuksen opetuslapset tunnettiin kauniista kielenkäytöstään, ja pettääkseen täydellisesti ympärillä olijat ja osoittaakseen olevansa se, miksi tekeytyi, Pietari nyt kielsi Mestarinsa kiroten ja vannoen." AT. s. 683

Kohtalokas hetki, kun kukko lauloi

6. Mitä kuultiin, kun hän vielä puhui ja kielsi Mestarinsa kolmannen kerran? Mikä vaikutus Herran katseella oli häneen, vaikka kukon laulu vielä kaikui hänen korvissaan?

Luuk. 22:60, loppuosa-62. Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko... Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

"Karkeiden kirosanojen vielä kaikuessa Pietarin huulilta ja kukon kieunnan soidessa hänen korvissaan Vapahtaja käänsi katseensa vihaisista tuomareistaan ja loi sen kurjaan opetuslapsensa. Samalla hetkellä Pietarin silmät kääntyivät Mestariin. Noilta lempeiltä kasvoilta hän luki syvää sääliä ja surua, mutta niillä ei näkynyt jälkeäkään vihasta. Noiden kalpeiden, kärsivien kasvojen, vapisevien huulien ja säälivän, anteeksiantavan katseen näkeminen lävisti nuolen tavoin hänen sydämensä. Hänen omatuntonsa heräsi. Muistot elpyivät. Pietari muisti vain muutamia tunteja sitten luvanneensa, että hän menisi Herransa kanssa vankilaan ja kuolemaan. Hän muisti surunsa, kun Vapahtaja yläsalissa kertoi hänelle, että hän sinä yönä kolmasti kieltäisi Herransa. Pietari oli juuri sanonut, ettei hän tuntenut Jeesusta, mutta katkerasti surren hän nyt käsitti, kuinka hyvin hänen Herransa tunsivat hänet ja kuinka selvästi Hän oli nähnyt hänen sydämeensä, jonka petollisuutta hän ei itsekään tuntenut." AT. s. 683

Armon ovi vielä avoinna

7. Sulkiko Jeesus armon oven ja päättikö veljellisen suhteen Pietariin tämän häpeällisen kieltämisen jälkeen? Mikä opetus tässä on meille, kun me kohtaamme kiusauksen hetken?

Luuk. 22:32. mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljäsi."

Matt. 26:41. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."

"Pietari kielsi Herransa koetuksen hetkellä, mutta Jeesus ei hylännyt kurjaa opetuslastaan. Vaikka Pietari vihasi itseään, Herra rakasti häntä, ja ylösnousemuksensa jälkeen Hän kutsui häntä nimeltä ja lähetti hänelle rakastavan sanoman. Oi, mikä rakastava, myötätuntoinen Vapahtaja meillä onkaan! Ja Hän rakastaa meitä, vaikka me kuljemme harhaan." *That I May Know Him*, p. 285.

"Vasta kun hän oli oppinut tuntemaan heikkoutensa, hän saattoi tietää, kuinka tarpeellista uskovaiselle oli riippuvaisuus Kristuksesta. Keskellä kiusauksen myrskyä hän oli oppinut ymmärtämään, että ihminen voi vaeltaa turvallisesti vain jos hän oman itsevarmuutensa täydellisesti hyläten jättäytyy Vapahtajan varaan." ApT. s. 394,395

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kun tarkastelet kokemuksiasi, joita sinulla on ollut menneisyydessä, tunnetko itsesi varmemmaksi vai epävarmemmaksi kuin Pietari, kun sinun pitäisi luottaa itseesi?
- Olivatko Pietari ja Saulus ainoita, joiden täytyi luopua itsevarmuudesta, vai täytyykö jokaisen tehdä sellainen kokemus?
- Jos me emme pysty hallitsemaan itseämme paremmin kuin Pietari, miten me menettelemme niiden kanssa, jotka loukkaavat meitä, niinkuin Pietari loukkasi Kristusta?
- Olemmeko me halukkaita ja valmiita toimimaan sellaisissa olosuhteissa ja sellaisten ihmisten kanssa, kuin Jeesus toimi Pietarin kanssa?

Lisätutkisteluksi:

""Ne, jotka tekevät Kristuksen ensimmäiseksi kaikessa, voivat olla luottavaisin mielin. He eivät luota itseensä eivätkä alenna uskonnollisia asioita liikeasioihinsa. Jos Jumala on varustanut ihmiset pyhällä velvollisuudella, silloin he tuntevat oman heikkoutensa ja riippuvaisuutensa Hänestä. Ihmisille on vaarallista luottaa omaan ymmärrykseensä; siksi heidän tulisi päivittäin etsiä voimaa ja viisautta ylhäältä. Jumalan pitäisi olla kaikissa heidän ajatuksissaan; silloin mitkään vanhan käärmeen juonet ei voi pettää heitä synnilliseen velvollissksiensa laiminlyöntiin. He kohtaavat vastustajan yksinkertaisella aseella, jota Kristus käytti: 'On kirjoitettu', tai saavat hänet poistumaan sanoen: 'Mene pois, Saatana'. Varoituksellaan 'Valvokaa ja rukoilkaa' Jeesus ilmaisi ainoan oikean suunnan. Tarvitaan valveutuneisuutta.

Meidän oma sydämemme on petollinen, meitä ympäröi ihmisyyden heikkoudet ja puutteet, ja Saatana haluaa tuhota. Me saatamme jättää vartiopaikan, mutta meidän vastustajamme ei ikinä ole joutilas. Tietäen hänen väsymättömät pyrkimyksensä, älkäämme nukkuko niinkuin toiset, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Meidän täytyy kohdata maailman henki ja vaikutus, mutta niiden ei saa antaa vallata mieltä ja sydäntä." *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 409.

2

Sapattina 8. huhtikuuta 2017

Kavaltaminen ja turmio

"Kertomus Juudaksesta osoittaa, miten surullisesti päättyi elämä, joka olisi voinut olla Jumalalle kunniaksi. Jos Juudas olisi kuollut ennen viimeistä käyntiään Jerusalemissa, häntä olisi pidetty miehenä, joka oli arvollinen kuulumaan kahdentoista opetuslapsen joukkoon ja jota olisi suuresti kaivattu. Häntä kohtaan kautta aikojen tunnettu kammo aiheutuu vasta hänen elämänsä lopulla sattuneista tapahtumista. Mutta silläkin oli tarkoituksensa, että hänen luonteensa paljastui maailmalle. Sen oli oltava varoituksena kaikille, jotka hänen tavallaan pettäisivät pyhän asian." AT. s. 687

Tuomitseminen

1. Seuraavana päivänä, Jeesuksen oltua koko yön Hannaan ja Kaifaan edessä tuomiolla, mihin kauheaan lopputulokseen kansan ylimmäiset papit ja vanhimmat päätyivät?

Matt. 27:1. Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet;

"Niin pian kuin päivä koitti, sanhedrin kokoontui jälleen, ja Jeesus vietiin taas oikeussaliin. Hän oli julistanut itsensä Jumalan Pojaksi, ja he olivat Hänen sanoistaan laatineet syytteen Häntä vastaan. Mutta he eivät voineet tämän perusteella tuomita Häntä, sillä useat heistä eivät olleet saapuvilla tuossa yöllisessä istunnossa eivätkä olleet kuulleet Hänen sanojaan. Ja he tiesivät, ettei roomalainen oikeus löytäisi niissä mitään, mikä ansaitsisi kuoleman. Mutta jos he Hänen omilta huuliltaan kuulisivat kaikki nuo sanat toistamiseen, he voisivat saavuttaa tarkoituksensa. Hänen väitteensä, että Hän on Messias, voitaisiin selittää kapinalliseksi poliittiseksi lausunnoksi. ... Ja niin Jeesuksen oli kuoltava juutalaisten viranomaisten kolmannen tuomion mukaan. Nyt he ajattelivat, ettei tarvittu muuta, kuin että roomalaiset hyväksyivät tämän tuomion, ja sitten Hänet jätettäisiin heidän käsiinsä." AT. S 686

Myyty orjan hinnalla

2. Mitä profetia sanoi jo vuosisatoja ennen Messiaan syntymää siitä, kuinka Vapahtaja kavallettaisiin rahasta? Minkä hinnan juutalaiset hallintomiehet

maksoivat Juudakselle, että hän petti Vapahtajan? Millaisia ihmisiä myytiin tuolla hinnalla muinaisina aikoina?

Sak. 11:12. Sitten minä sanoin heille: "Jos teille hyväksi näkyy, niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin olkaa antamatta." Niin he punnitsivat minun palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.

Matt. 26:14,15. Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

2. Moos. 21:32. Jos härkä puskee orjan tai orjattaren, niin maksakoon sen omistaja pusketun isännälle kolmekymmentä hopeasekeliä, ja härkä kivitettäköön.

"Vähän ennen pääsiäistä Juudas oli uudistanut pappien kanssa tekemänsä sopimuksen, että hän toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä. Asia järjestettiin niin, että Vapahtaja vangittaisiin paikassa, minne Hän tavallisesti vetäytyi mietiskelemään ja rukoilemaan. Simonin talossa pidettyjen pitojen jälkeen Juudaksella oli ollut tilaisuus harkita tekoa, jonka hän oli sitoutunut suorittamaan, mutta hänen päätöksensä oli muuttumaton. Kolmestakymmenestä hopearahasta, mikä oli orjan hinta, hän myi Kirkkauden Herran häpeään ja kuolemaan. Juudas oli luonnostaan hyvin rahanahne, mutta hän ei ollut aina ollut kyllin turmeltunut tehdäkseen tämänkaltaisen teon. Hän oli hellinyt ahneuden henkeä, kunnes siitä oli tullut hänen elämänsä hallitseva voima. Mammonan rakkaus voitti hänen rakkautensa Kristukseen. Tullessaan yhden paheen orjaksi hän antautui Saatanalle, joka vei hänet synnin syvyyksiin." AT. s. 687,688

Uudelleen tarkastelu liian myöhään

3. Pantuaan taskuunsa rahat, mikä valtasi Juudakasen mielen, kun hän ymmärsi, että Jeesus oli tuomittu kuolemaan? Mitä hän teki rahoilla, jotka hän sai papeilta?

Matt. 27:3 Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki, että hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

"Kristus oli ääretön viisaudessa, ja kuitenkin Hän ajatteli, että oli parasta hyväksyä Juudas, vaikka Hän tiesi hänen luonteensa heikkoudet. Johannes ei ollut täydellinen; Pietari kielsi Herransa; ja kuitenkin he olivat miehiä, joiden kaltaisten varaan varhainen kristillinen seurakunta perustettiin. Jeesus hyväksyi heidät, että he voisivat oppia Häneltä täydellistä kristillistä luonnetta. Jokaisen kristityt velvollisuus on tutkia Kristuksen luonnetta. ... Vain Juudas ei vastannut jumalalliseen valoon. ... Hän päätti vastustaa totuuden vaikutusta; ja kun hän harjoitti toisten arvostelua ja tuomitsemista, hän laiminlöi omaa sieluaan ja vaali ja vahvisti luonteensa luonnollisia huonoja piirteitä, kunnes hän oli niin paatunut, että hän saattoi myydä Herransa kolmestakymmenestä hopearahasta. Rohkaiskaamme sieluamme katsomaan Jeesukseen!" *That I May Know Him*, p. 182.

Epätoivo

4. Kuinka ylimmäiset papit ja vanhimmat suhtautuivat siihen, kun Juudas tuli

heidän eteensä ja tunnusti, että Jeesus on syytön? Mitä hän teki, kun he vastasivat hänelle välinpitämättömästi ja halveksien? Mikä epätoivoinen teko sitten seurasi?

Matt. 27:4,5. ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren." Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi." Ja hän viskasi hopearahat temppeleihin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi.

“Se oli Jumalan suunnitelma, että miehet, jotka vangitsivat Jeesuksen, kuulisivat todistuksen Hänen syyttömyydestään. 'Minä en löydä hänestä mitään vikaa', julisti Pilatus. Ja Juudas todisti: "'Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren' heittäen pappien jalkoihin rahat, jotka oli saanut kavaltaessaan Jeesuksen.” *Christ Triumphant*, p. 269.

“Juudas heittäytyi nyt Jeesuksen jalkoihin tunnustaen Hänet Jumalan Pojaksi ja pyytäen Häntä vapauttamaan itsensä. Vapahtaja ei nuhdellut pettäjänsä. Hän tiesi, ettei Juudas katunut, vaan hänen syyllinen mielensä pakotti esiin tämän tunnustuksen kadotuksen ja tuomion pelosta. Hän ei tuntenut mitään syvää, sydäntä raastavaa tuskaa siitä, että oli pettänyt viattoman Jumalan Pojan ja kieltänyt Israelin Pyhän. Kuitenkaan Jeesus ei lausunut ainoatakaan tuomitsevaa sanaa. Hän katsoi säälien Juudakseen ja sanoi: »Tätä hetkeä varten olen tullut maailmaan.» AT. s. 693

“Huomaten, että hänen yrityksensä säästää Jeesuksen henki eivät johtaneet mihinkään ylimmäisten pappien kanssa, hän ryntäsi oikeussalista epätoivoissaan, itkien, 'On liian myöhäistä, on liian myöhäistä! Hän tunsu, ettei voisi elää ja katsoa Jeesusta ristiinnaulittuna, ja sieluntuskassaan hän meni ja hirtti itsensä.” *Spirit of Prophecy*, vol. 3

Papit ja verirahat

5. Mitä papit tekivät rahoille, jotka he olivat maksaneet Jeesuksen kavaltamisesta tietäen, että ne oli tahrattu verellä? Mikä ennustus näin täyttyi?

Matt. 27:6-10. Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei ole luvallista panna näitä temppeleihin, koska ne ovat veren hinta." Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi. Sentähden sitä peltoa vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripelloksi. Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta arvioineet, ja antoivat ne savenvalajan pellostä, niinkuin Herra oli minun kauttani käskenyt."

“Myöhemmin rahat, jotka Juudas oli heittänyt pappien eteen, käytettiin yleisen hautausmaan hankkimiseen.” *Redemption; or the Sufferings of Christ, His Trial and Crucifixion*, p. 46.

“Messiaan hylkäämisen jälkeen, minkä Juudas pani alulle, ei mitään voitu enää tehdä Jerusalemin temppelein säilymisen hyväksi. ... Se ei tietenkään ollut pappien ja vanhimpien selitys, miksi he jättivät rahat käyttämättä temppeleipalvelukseen. Päinvastoin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat 'Ei ole luvallista panna näitä

temppelelirahastoon, koska ne ovat veren hinta'. Täten he itse [ylimmäiset papit ja vanhimmat] vahvistivat, että se teko, kun he olivat antaneet rahat Juudakselle, oli alhainen, veriteko. Täten he itse syyttivät epäsuorasti itseään.” Karl Barth, *Church Dogmatics*, vol. 2, p. 468.

Seuraukset ihmisten manipuloinnista

6. Vaikka Juudasta pidettiin opetuslapsena ja hän sai osallistua pyhään toimitukseen, mitä hänelle tapahtui, kun hän suostui johtamaan roskajoukon jumalallisen Mestarin luokse?

Apt. 1:16-20. "Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen. Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran. Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos. Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukasten tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on: Veripelloksi. Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkään siinä asukasta olko', ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa.'

Ps. 41:9. "Jokin parantumaton paha on häneen tarttunut, ja siitä, missä hän makaa, hän ei enää nouse."

“Hämmästyksen kolahdus kävi läpi väkijoukon. Kummastuneina he katselivat Kristuksen kärsivällisyyttä pettäjänsä kohtaan. Heidät valtasi jälleen vakaumus, että tämä mies ei ollut tavallinen kuolevainen. Mutta jos Hän oli Jumalan Poika, he kysyivät, miksi Hän ei vapauttanut itseään siteistään ja osoittanut olevansa syyttäjiään voimakkaampi? Juudas näki, että hänen pyyntönsä olivat turhat, ja hän syöksyi ulos salista huutaen: Liian myöhäistä! Liian myöhäistä! Hän tunsii, ettei hän kuolemakseenkaan voinut nähdä Jeesusta ristiinnaulittuna, ja epätoivoissaan hän meni ja hirttäytyi.” ST. s. 693,694

Kauhea läksy opittavaksi

7. Kuinka hirvittävää on pettää Jumalan Poika? Millä tavoin me voimme myös pettää Hänet ja loukata Häntä? Minkä tärkeän läksyn me opimme tästä osasta Jeesuksen elämää?

Mark. 14:21. Niin, Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

Fil. 4:8. Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa;

“Haluamme kaikin Jumalalta saaduin voimin pyrkiä avaamaan Jumalan sanaa niille, jotka elävät pimeydessä. Toivonsa menettäneille on tarjolla iloa, toivoa ja rauhaa. Meillä ei ole varaa käyttää Jumalalta saamiamme kykyjä tämän maailman asioihin.

Me tarvitsemme uskoa, joka tarttuu lupauksiin, jotka on annettu evankeliumissa. Mitä, jos me kadotamme sielumme? Silloin olisi parempi, kun emme olisi koskaan syntyneetkään. Yksi sielu on arvokkaampi kuin kaikki maailman kulta ja hopea yhteensä.” *This Day with God*, p. 271.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kuinka on mahdollista selittää, että vaikka Jeesus oli täysin syytön, Hän kärsi mitä julmimman kavaltaamisen opetuslapseltaan?
- Mitä taipumuksia Juudas vaali elämässään, jotka lopulta johtivat Sen opetusten keskeytymiseen, jota hän kutsui Mestariksi ja Herraksi?
- Jos Jeesus kärsi tällaisen hylkäämisen, tulisiko meidän olla yllättyneitä, jos niin tapahtuu perheessä? Mitä meidän tulee kysyä itseltämme, jos niin tapahtuu?
- Kun meidän ei tule puhua pahaa kenestäkään, mutta kun näemme lihan hedelmiä jossakussa, mitä jokainen meistä voi päättää pyytää Vapahtajalta liittyen omaan tilaamme?

Lisätutkisteluksi:

“Jos tarvittiin joku todistus Jeesuksen syyttömyydestä, se oli Juudaksen tunnustus. Se ei ollut ainoastaan todiste Vapahtajan syyttömyydestä, vaan se tapahtuma oli ennustuksen suora täyttymys. Profeetallisessa näyssä Sakarja näki Jumalan rakkaan Pojan koettelemuksen. Juudaksen tekoa kuvattiin näin: 'Jos teille hyväksi näkyy, niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin olkaa antamatta". Niin he punnitsivat minun palkakseni kolmekymmentä hopearahaa. Ja Herra sanoi minulle: "Viskaa se savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet". Niin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne Herran huoneeseen savenvalajalle." *Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 126.

“Nöyrytkää, rukoilkaa paljon, niin Pyhän Hengen voima on mukana teidän työssänne. Saamme rikkaimmat siunaukset, kun näemme puuttemme ja vaellamme nöyrästi Jumalan kanssa...” *The Publishing Ministry*, p. 183.

3

Sapattina 15. huhtikuuta 2017

Roomalaisen maaherran edessä

“Saatana kiusasi Kristusta joka kohdassa, mutta Hän ei tehnyt syntiä ajatuksissaan, sanoissaan tai teoissaan. Hän ei käyttänyt väkivaltaa, eikä Hänen suussa tavattu vilppiä. Vaeltaen synnin keskellä Hän oli pyhä, viaton ja tahraton. Häntä syytettiin väärin, mutta Hän ei suutansa avannut puolustautuakseen. Kuinka moni nykyään tuntee tullessaan väärin syytetyksi, niin että kärsivällisyys lakkaa olemasta hyve, ja menettäen malttinsa puhuu sanoja, jotka murehduttavat Pyhää Henkeä?” *Seventh-day*

Oikeudenkäynnistä toiseen

1. Tuomittuaan ja sidottuaan Jeesuksen, minne ylimmäiset papit ja vanhimmat veivät Hänet? Ketkä ympäröivät jumalallisen Mestarin, kun Hänet vietiin juutalaisten oikeusistuimesta Pilatuksen oikeuteen?

Mark. 15:1. Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin.

Matt. 27:2. ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran, Pilatuksen, käsiin.

Luuk. 23:1. Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen eteen.

Joh. 18:28. Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan saattaisivat syödä pääsiäislammasta.

“Kristus seisoo sidottuna Pilatuksen, roomalaisen maaherran, oikeussalissa. Häntä ympäröi sotilasvartio, ja sali täyttyy nopeasti katselijoista. Aivan sisään käytävän ulkopuolella ovat sanhedrinin tuomarit, papit, hallitusmiehet, vanhimmat ja kansanjoukko. Tuomittuaan Jeesuksen sanhedrinin neuvosto oli tullut Pilatuksen luo saadakseen tuomionsa vahvistetuksi ja pannuksi täytäntöön. Mutta nämä juutalaiset viranomaiset eivät tahtoneet astua roomalaiseen oikeussaliin. Heidän seremonialakinsa mukaan se saastuttaisi heidät ja niin estäisi heitä ottamasta osaa pääsiäisjuhlaan. Sokeudessaan he eivät nähneet, että verinen viha oli saastuttanut heidän sydämensä. He eivät nähneet, että Kristus oli todellinen pääsiäislammaskuusi ja että heidän hylättyään Hänet tuo suuri juhla oli heihin nähden menettänyt merkityksensä.”
AT. s. 695

Syytöksiä

2. Kun Pilatus näki Viattoman, mitä hän kysyi Jeesuksen syyttäjiltä?

Joh. 18:29. Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?"

“Pilatus katsahti miehiin, joiden huostassa Jeesus oli, ja sitten hänen katseensa viipyi tutkivana Jeesuksessa. Hän oli joutunut käsittelemään kaikenlaatuisia rikollisia, mutta hänen eteensä ei ollut koskaan tuotu ihmistä, jossa oli tällainen hyvyyden ja jalouden leima. Hänen kasvoillaan ei näkynyt jälkeäkään syyllisyydestä, ei pelon häivettäköön, ei röyhkeyttä eikä uhmaa. Hän näki tyynesti ja arvokkaasti käyttäytyvän henkilön, jonka kasvoissa ei näkynyt rikollisuuden merkkejä, vaan taivaan leima. Kristuksen ulkomuoto teki Pilatukseen suotuisan vaikutuksen. Hänen parempi luontonsa heräsi. Hän oli kuullut Jeesuksesta ja Hänen teoistaan. Hänen vaimonsa oli kertonut hänelle tämän galilealaisen profetan suorittamista ihmetöistä, miehen, joka paransi sairaita ja herätti kuolleita. ... Kuka on tämä mies, ja miksi olette tuoneet Hänet?, hän sanoi. Mikä syyte teillä on Häntä vastaan? Juutalaiset tulivat hämilleen. He eivät halunneet

julkista kuulustelua, koska tiesivät, etteivät voisi näyttää toteen syytöksiään Kristusta vastaan. He vastasivat, että Hän oli petturi nimeltä Jeesus Nasarealainen.” AT. s. 696

3. Mitä juutalaiset syyttäjät vastasivat roomalaiselle maaherralle? Mitä heidän vastaukseensa sisältyi?

Joh. 18:30. He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi."

“Kun sanhedrinin jäsenet, kansan ensimmäiset miehet, tuovat eteesi miehen, jota he pitävät kuoleman ansainneena, tarvitseeko silloin kysyä syytöksiä häntä vastaan? He toivoivat saavansa Pilatuksen vakuuttuneeksi heidän tärkeydestään ja niin saavansa hänet suostumaan heidän pyyntöönsä enemmittä esivalmisteluitta. He halusivat saada tuomionsa vahvistetuksi, sillä he tiesivät, että kansa, joka oli nähnyt Kristuksen ihmetyöt, voisi esittää aivan toisenlaisen kuvauksen kuin se sepitelmä, jonka he itse nyt aikoivat esittää. Papit luulivat, että he heikon ja horjuvan Pilatuksen edessä saisivat suunnitelmansa vaikeudetta läpi. Hän olikin tätä ennen aina kiireesti allekirjoittanut kuolemantuomiot, tuomien kuolemaan ihmisiä, joista he tiesivät, etteivät he olleet ansainneet kuolemaa. Hänen mielestään vangin elämä ei ollut minkään arvoinen, eikä sillä seikalla, oliko hän viaton vai syyllinen, ollut erikoista merkitystä. Papit toivoivat Pilatuksen nyt langettavan Jeesukselle kuolemantuomion kuulustelematta Häntä . He pyysivät tätä suosionosoituksena heidän suuren kansallisen juhlasa tähden.” AT. s. 698

4. Vakuuttiko tämä Pilatuksen siitä, että syytetty oli syyllinen? Mitä hän sanoi heille?

Joh. 18:31. Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan." Juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole lupa ketään tappaa";

“Jos teidän tuomionne on riittävä, hän sanoi, miksi tuotte vangin minun luokseni? »Ottakaa te Hänet ja tuomitkaa Hänet lakinne mukaan.» Näin tiukalle pantuina papit sanoivat, että he olivat jo langettaneet Hänelle tuomion, mutta että heidän täytyi saada Pilatuksen tuomio, jotta heidän tuomionsa olisi pätevä. Mikä on teidän tuomionne? Pilatus kysyi. Kuolemantuomio, he vastasivat, mutta me emme lain mukaan saa ketään surmata. He pyysivät Pilatusta heidän sanojensa perusteella pitämään Kristusta syyllisenä ja vahvistamaan heidän tuomionsa. He ottaisivat kantaakseen vastuun seurauksista. Pilatus ei ollut oikeudenmukainen eikä tunnollinen tuomari, mutta vaikka hänen siveellinen voimansa olikin heikko, hän kieltäytyi suostumasta tähän pyyntöön. Hän ei tuomitsisi Jeesusta, ennen kuin olisi esitetty syytös Häntä vastaan.” AT. s. 698

5. Kun juutalaiset näkivät, että he eivät saaneet Jeesukselle kuolemanrangaistusta ilman oikeudenkäyntiä, mitä vääriä syytöksiä he alkoivat tehdä?

Luuk. 23:2. Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet

villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi."

"Juuri muutamaa päivää aikaisemmin farisealaiset olivat koettaneet kietoa Kristusta kysyen: »Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai eikö?» Mutta Kristus oli paljastanut heidän ulkokultaisuutensa. Saapuvilla olleet roomalaiset olivat nähneet heidän juonensa täydellisesti epäonnistuvan ja heidän noloutensa Hänen vastatessaan: »Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on.» Luuk. 20:22-25. Nyt papit koettivat saada näyttämään siltä, kuin Kristus tässä tilaisuudessa olisi opettanut, niin kuin toivoivat Hänen opettaneen. Hädissään he kutsuivat avukseen vääriä todistajia, ja he alkoivat syyttää Häntä sanoen: »Tämän me olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi.» Kolme syytettä, kukin vailla pohjaa. Papit tiesivät tämän, mutta he olivat valmiit vannomaan väärinkin, jos vain voisivat saavuttaa päämääränsä." AT. s. 698,699

Syytetyltä kysyminen

6. Kultuaan syytökset, mitä Pilatus kysyi Jeesukselta? Minkä vastauksen Vapahtaja antoi yhteen näistä väitteistä?

Joh. 18:33. Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

Luuk. 23:3. Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot."

"Pilatus näki heidän tarkoituksensa. Hän ei uskonut tämän vangin vehkeilleen hallitusta vastaan. Hänen nöyrä ja sävyisä olemuksensa ei ollenkaan sopinut yhteen syytöksen kanssa. Pilatus oli vakuuttunut, että viekas ansa oli viritetty viattoman miehen tuhoamiseksi, joka oli juutalaisten mahtimiesten tiellä. Kääntyen Jeesukseen hän kysyi: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?» Vapahtaja vastasi: »Sinäpä sen sanot.» Ja Hänen puhuessaan Hänen kasvonsa kirkastuivat, ikään kuin valonsäde olisi langennut niihin." AT. s. 699

Ääneti kuin karitsa

7. Minkä asenteen Jeesus piti, kun papit esittivät kaikkinaisia syytöksiä? Mikä profetia oli ennustanut siitä?

Mark. 15:3-5. Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan. Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan." Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Jes. 53:7. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka ääneti keritsijäinsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.

"Seisoo Pilatuksen takana, kaikkien pihalla olevien näkyvissä, Kristus kuuli herjauksen, mutta ei vastannut sanaakaan niihin vääriin syytöksiin, joita Häneen kohdistettiin. Hänen koko olemuksensa todisti selvästi viattomuudesta. Hän seisoi välittämättä ympärillään pauhaavien aaltojen raivosta. Näytti siltä kuin vihan

hyökyaallot, jotka kohosivat yhä korkeampina kuten myrskyävän valtameren aallot, särkyisivät Hänen ympärillään eivätkä koskisikaan Häneen. Hän oli vaiti, mutta Hänen vaitiolonsakin puhui. Oli, kuin sisäinen valo olisi kirkastanut Hänen ulkonaisen olemuksensa.” AT. s. 699

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Oliko se vain Pilatuksen käsky, että vastaaja täytyi tutkia, vai vaatiko Pyhät Kirjoitukset kunnollisen oikeudenkäynnin tällaisissa tapauksissa?
- Kuinka voidaan selittää, että juutalaiset johtajat, jotka tunsivat Raamatun ja joilla oli opetus oikeudenkäynnistä, tulivat väärään johtopäätökseen, kun pakana – Pilatus – pystyi ymmärtämään, kuka Jeesus oli ja mitä Hän edusti?
- Pystymmekö me kärsimään vääriä syytöksiä ja kuitenkin ylläpitämään rauhallisen, ystävällisen hengen, niinkuin Jeesus teki?

Lisätutkisteluksi:

“Jeesus oli vaiti. »Häntä piinattiin, ja Hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijäänsä edessä, niin ei Hän suutansa avannut.»” AT. s. 678

“Yksi ihmisluokka esiintyy ilman itsehillintää; he eivät ole suitseneet mielenlaatuun tai kieltään; ja jotkut heistä väittävät olevansa Kristuksen seuraajia, mutta he eivät ole. Jeesus ei ole antanut heille sellaista esimerkkiä. ... Toiset ovat harkitsemattomia, eikä heitä ole helppo saada vakuuttuneiksi. He eivät ole terveitä; Saatana hallitsee heitä ajoittain täysin. Jokainen tällainen vihan purkaus heikentää hermojärjestelmää ja moraalisia voimia ja tekee vaikeaksi hillitä kiukkua seuraavalla kerralla. Tälle ihmisluokalle on vain yksi parannuskeino - myönteinen itsehillintä kaikissa olosuhteissa. Pyrkimykset päästä suotuisaan paikkaan, missä oma minä ei harmistu, voi onnistua jonkin aikaa; mutta Saatana tietää, mistä nämä kurjat sielut löytyy ja hyökkää heidän heikkoja kohtiaan vastaan aina uudelleen. He ovat jatkuvasti huolissaan niin kauan, kuin he ajattelevat niin paljon itseään... Mutta heillä on toivoa. Tuotakoon tämä elämä, niin myrskyisä kuin se onkin kaikkine taisteluineen ja huolineen, yhteyteen Kristuksen kanssa, ja sitten oma minä ei enää vaadi ylintä paikkaa...” *Sons and Daughters of God*, p. 142.

4

Sapattina 22. huhtikuuta 2017

“Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta”

“Jumalan kansan täytyy olla erityinen, pyhä kansa, erottuen luonteensa ja käytäntönsä puolesta maailmasta ja tämän päivän uskonnoista. Heidän täytyy olla esimerkkinä henkilökohtaisesta hurskaudesta ja hyvistä teoista. Meillä on korkeampi ja pyhempi työ tehtävänä, kuin mitä tähän asti olemme tehneet. Kristus on sanonut:

'Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta'. Sen periaatteet eivät ole samanlaiset kuin maailman periaatteet. Herra on asettanut seurakuntansa valoksi maailmaan, ohjaamaan maailman taivaaseen. Taivas ei tule maan päälle loistaen jumalallista valoa pimeydessä olevien sielujen polulle." *The Faith I Live By*, p. 304.

Inhimillisten vastausten etsintä

1. Kuinka Herra vastasi, kun Pilatus kysyi Häneltä, oliko Hän juutalaisten kuningas? Mikä oli Jeesuksen tarkoituksena, kun Hän vastasi kysymyksellä?

Joh. 18:34. Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"

"Pilatus hämmästytti Hänen käytöksensä. Halveksiiko tämä mies oikeuden käyntiä, koskapa ei välitä pelastaa henkeään? hän kysyi itsekseen. Katsoessaan Jeesukseen, joka kesti pilkan ja herjauksen antamatta takaisin, hän tunsu, ettei hän voisi olla yhtä väärämielinen ja epäoikeudenmukainen kuin hälisevät papit. Toivoen saavansa kuulla Häneltä totuuden ja estävänsä kansanjoukon mellakoimasta Pilatus vei Jeesuksen syrjään ja kysyi jälleen: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?» Jeesus ei suoraan vastannut tähän kysymykseen. Hän tiesi, että Pyhä Henki teki työtään Pilatuksessa ja Hän antoi hänelle tilaisuuden tunnustaa vakaumuksensa. Hän kysyi: »Itsestäsikö sen sanot vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?» Toisin sanoen, aiheuttivatko pappien syytökset vai halu saada valoa Kristukselta Pilatuksen kysymyksen." AT. s. 699,700.

2. Mitä Pilatuksen kommentti Jeesukselle osoitti? Minkä tilaisuuden tämä hallitsija siten menetti?

Joh. 18:35. Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?"

"Pilatus ymmärsi Kristuksen tarkoituksen, mutta ylpeys nosti päätään hänen sydämessään. Hän ei halunnut tunnustaa sitä vakaumusta, joka hänessä yhä vahvistui. »Olenko minä juutalainen?» hän sanoi. »Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini, mitä olet tehnyt?» Pilatuksen kultainen tilaisuus meni ohi." AT. s. 700.

Jumalallinen valtakunta

3. Minkä selkeän selityksen Jeesus antoi Pilatukselle koskien Hänen valtakuntaansa? Mikä valtava ero on Hänen korotetun valtakuntansa ja tämän maailman valtakuntien välillä? Millainen Kuningas Hän on?

Joh. 18:36,37, alkuosa. Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä." Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?"

1. Tim. 6:13. Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua,

“Jeesus ei kuitenkaan jättänyt häntä vaille enempää valoa. Vaikka Hän ei suoraan vastannutkaan Pilatuksen kysymykseen, Hän esitti selvästi oman tehtävänsä. Hän antoi Pilatuksen ymmärtää, ettei Hän tavoitellut maallista valtaistuinta. »Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta». Hän sanoi. »Jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä.» Niin Pilatus sanoi Hänelle: »Sinä siis kuitenkin olet kuningas?» Jeesus vastasi: »Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.» Kristus vakuutti, että Hänen sanansa oli itsessään avain, joka aukaisi salaisuuden niille, jotka olivat valmiit vastaanottamaan sen. Se suositteli itse itseään, ja tämä oli Hänen totuuden valtakuntansa leviämisen salaisuus. Hän toivoi Pilatuksen ymmärtävän, että vain vastaanottamalla ja omaksumalla totuuden hänen turmeltunut luontonsa saattoi uudistua.” AT. s. 700

4. Mikä on Kristuksen valtakunnan perusta? Mistä se siksi alkaa, ja missä se kehittyi?

Joh. 1:12,13. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.

“Hallitus, jonka alaisena Jeesus eli, oli turmeltunut ja sortoa harjoittava. Joka puolella oli huutavia väärinkäytöksiä: kiristystä, suvaitsemattomuutta, raakuutta ja julmuutta. Kuitenkaan ei Vapahtaja pyrkinyt yhteiskunnallisiin uudistuksiin. Hän ei käynyt kansallisten epäkohtien kimppuun eikä tuominnut kansansa vihollisia. Hän ei sekaantunut vallanpitäjien toimiin tai vallankäyttöön. Hän, joka oli meidän esimerkkimme, pysyi maallisista hallituksista erillään. Hän ei tehnyt näin siksi, että Hän olisi ollut välinpitämätön ihmisten vaikeuksiin nähden, vaan koska apukeinoa ei löytynyt pelkästään inhimillisten ja ulkonaisten asiain puitteissa. Jotta parannuskeino tehoaisi, sen täytyy kohdistua yksilöihin ja uudistaa sydän. Kristuksen valtakuntaa ei perusteta tuomioistuinten tai neuvostojen tai lakiasäättävien kokousten päätöksillä eikä tämän maailman suurmiesten suojeluksen alaisena, vaan se tapahtuu siten, että Pyhän Hengen työn välityksellä Kristuksen luonto istutetaan ihmiseen. »Kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskoivat Hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.» Joh. 1:12, 13. Tämä on ainoa voima, jolla ihmiskuntaa voidaan kohottaa. Ja tämän työn suorittamisessa käytettävä inhimillinen keino on Jumalan sanan opettaminen ja noudattaminen.” AT. s. 489,490.

Mikä on totuus?

5. Minkä toisen totuuden Jeesus lisäsi selitykseensä Pilatukselle? Minkä vakuutuksen hallitsija sai, kun Mestari puhui todistuksestaan totuuden puolesta?

Joh. 18:37, loppuosa, 38. Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni." Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä.

“Kristus vakuutti, että Hänen sanansa oli itsessään avain, joka aukaisi salaisuuden niille, jotka olivat valmiit vastaanottamaan sen. Se suositteli itse itseään, ja tämä oli Hänen totuuden valtakuntansa leviämisen salaisuus. Hän toivoi Pilatuksen ymmärtävän, että vain vastaanottamalla ja omaksumalla totuuden hänen turmeltunut luontonsa saattoi uudistua. Pilatus halusi tuntea totuuden. Hänen mielensä oli hämmentynyt. Hän tarttui innokkaasti Vapahtajan sanoihin, ja hänen sydämessään heräsi voimakas kaipuu saada tietää, mikä todellakin oli totuus ja kuinka hän voisi sen löytää. »Mikä on totuus?» hän kysyi. Mutta hän ei odottanut vastausta. Ulkopuolelta kuuluva meteli kutsui hänet takaisin hetken tehtäviin, sillä papit vaativat nopeata toimintaa. Mennen ulos juutalaisten luo hän selitti painokkaasti: »Minä en löydä Hänessä yhtäkään syytä.»” AT. s. 700,701.

6. Kun Pilatuksella oli valta päättää elämästä ja kuolemasta, jopa Jumalan Pojan kohdalla, mikä perustieto häneltä puuttui? Mitä Jeesus selvästi vahvisti totuuden suhteen?

Joh. 17:17. Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.

Ps. 119:142,151. Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus... Lähellä olet sinä, Herra, ja kaikki sinun käskysi ovat todet.

“Mikä on totuus? Hän selitti: 'Sinun sanasi on totuus!.'” RH

“Totuus, Raamatun totuus, sitä sinä ja minä haluamme mihin hintaan tahansa. Niin kuin jalot berealaiset, mekin haluamme tutkia Raamattua päivittäin vakavalla rukouksella, tietääksemme, mikä on totuus, ja sitten totellaksemme totuutta hinnalla millä hyvänsä itsemme takia, ilman, että haluamme olla sen kautta hyviä ihmisiä. Jos totuus on Raamatussa, me löydämme sen yhtä hyvin kuin suuret maan päällä. Jumala auttakoon meitä olemaan viisaita pelastuaksemme, on minun toivoni ja rukoukseni.” (Letter 35b, 1877) *Christ Triumphant*, p. 78.

“Kuka meidän nuoristamme voi tietää mitään siitä, mikä on totuus, verrattuna erheeseen, elleivät he tutki Raamattua? Todellisen jumalisuuden yksinkertaisuus täytyy saattaa nuorten koulutukseen, jos he mielivät omata jumalallista tietoa välttyäkseen siltä turmelukselta, joka vallitsee maailmassa. Ne, jotka ovat todellisia Kristuksen seuraajia, eivät palvele Jumalaa vain silloin, kun se on sopusoinnussa heidän taipumustensa kanssa, vaan myös silloin, kun se vaatii itse kieltäymystä ja ristin kantamista.” *Christian Education*, p. 113.

Päinvastaiset päätelmät

7. Mitä hallitsija tunnusti avoimesti ylimmäisten pappien ja kansan edessä? Mikä väkivaltainen reaktio tapahtui juutalaisissa johtajissa, kun hallitsija

avoimesti lausui vakaumuksensa Jeesuksesta?

Luuk. 23:4,5. Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syytä tässä miehessä." Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."

“Nämä pakanallisen tuomarin lausumat sanat olivat pureva moite Vapahtajaa syyttävien Israelin hallitusmiesten petollisuutta ja vääryyttä vastaan. Kun papit ja vanhimmat kuuluivat nämä Pilatuksen sanat, ei heidän pettymyksellään ja raivollaan ollut mitään rajoja. He olivat kauan suunnitelleet ja odottaneet tätä tilaisuutta. Kun he nyt näkivät mahdollisuuden, että Jeesus vapautettaisiin, he näyttivät olevan valmiita repimään Hänet kappaleiksi. He moittivat äänekkäästi Pilatusta ja uhkasivat häntä Rooman hallituksen rangaistuksella. He syyttivät häntä siitä, että hän kieltäytyi tuomitsemasta Jeesusta, joka heidän vakuutuksensa mukaan oli noussut keisaria vastaan. Nyt kuului vihaisia ääniä, jotka selittivät, että Jeesuksen kapinallinen vaikutus tunnettiin hyvin kautta maan. Papit sanoivat: »Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti.» Pilatuksella ei sillä hetkellä ollut aikomusta tuomita Jeesusta. Hän tiesi juutalaisten vihan ja ennakkoluulojen vuoksi syyttäneen Jeesusta. Hän tiesi, mikä oli hänen velvollisuutensa. Oikeus vaati Kristuksen välitöntä vapauttamista.” AT. s. 801

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Voiko ennakkoluulo olla niin voimakas, että se voi ratkaista, ottaako ihminen totuuden vastaan?
- Mitä neuvoja ja johdatusta Raamattu antaa auttaakseen meitä tarttumaan totuuteen vaikeina hetkinä ja tekemään taivaan hyväksymiä päätöksiä?
- Mitä aiheita yhteiskunnassa nousee, jotka hämmentävät mieliä ja nostattavat vakavia ennakkoluuloja ja voimakasta vihamielisyyttä Jumalan kansaa kohtaan?

Lisätutkisteluksi

“Jeesus yritti siten saada Pilatuksen vakuuttuneeksi, että Hän oli syytön maallisen kuninkuuden tavoitteluun. Pilatus oli ollut hämmentynyt uskonnollisen maailmanristiriitaisuuksista, ja hänen mielensä tarttui innokkaasti Jeesuksen sanoihin Hänen selittäessään, että Hän oli tullut maailmaan todistamaan totuudesta. Pilatus oli kuullut monien äänien huutavan: 'Tässä on totuus! Minulla on totuus!' Mutta tämä mies, jota pidettiin rikollisena, joka väitti omaavansa totuuden lävisti hänen sydämensä suurella kaipauksella tietää; mikä on totuus, ja kuinka sen voi saada.” *Spirit of Prophecy*, vol. 3, pp. 132, 133

“Herra ei hyväksy niiden palvelusta, jotka elävät joutilasta elämää. Heillä on vaikutus, joka vie pois Kristuksen tyköä. Itse kieltäytyminen ja tarkoituksen jalous leimasivat Hänen elämäänsä. Maallisen tehtävänsä aivan alusta loppuun saakka Hän kulki tehden hyvää. Hänen elämässään ei ilmennyt yhtään syntiä. Itsekkyys ei leimannut Hänen sanojaan tai tekojaan. Kuka teistä voi näyttää minut syyppääksi syntiin', Hän kysyi fariseuksilta, tietäen, että he eivät voisi löytää mitään, mistä

syöttää Häntä. Ja oikeudenkäynnissä Pilatus julisti painokkaasti: 'Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä.'" *This Day with God*, 68

Tänään luetaan lähetyskertomus Länsi-Afrikan hädänalaisista maista.

5

Sapattina 29. huhtikuuta 2017

Kuulustelu Herodeksen edessä

“Kristuksen vainoojat olivat koettaneet arvostella Hänen luonnettaan itsensä mukaan ja kuvanneet Hänet yhtä katalaksi, kuin he itse olivat. Mutta nyt tapahtuvan näytelmän takaa tunki esiin toinen kuva, kuva, jonka he kerran saavat nähdä kaikessa kirkkaudessaan. Oli muutamia, jotka vapisivat Kristuksen edessä. Raa'an joukon kumartuessa pilkaton Hänen eteensä muutamia, jotka tulivat esiin samassa tarkoituksessa, kääntyivät takaisin peloissaan ja ääneti. Herodes tuli silloin vakuuttuneeksi asiasta. Armon auringon viimeiset säteet loistivat hänen synnin paaduttamaan sydämeensä. Hän tunsikin, ettei tämä ollut tavallinen ihminen, sillä jumaluus oli välähtänyt inhimillisyyden läpi. Kristuksen ollessa pilkkaajien, aviorikkojen ja murhaajien ympäröimänä Herodes tunsikin katselevansa Jumalaa valtaistuimellaan.” AT. s. 704

Yrittäen siirtää vastuuta

1. Ollen hyvin vaikeassa tilanteessa, mikä ajatus Pilatukselle tuli, kun hän kuuli, että Jeesus oli saarnannut Galileassa?

Luuk. 23:6. Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi hän, oliko mies galilealainen.

2. Mitä Pilatus siksi teki, kun hän kuuli, että Jeesus kuului Herodeksen hallintoalueeseen? Pappien ja johtajien ankarasta vastustuksesta huolimatta, mitä Pilatus teki?

Luuk. 23:7. Ja saatuaan tietää hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti hänet Herodeksen eteen, joka hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.

“Pilatuksella ei sillä hetkellä ollut aikomusta tuomita Jeesusta. Hän tiesi juutalaisten vihan ja ennakkoluulojen vuoksi syyttäneen Jeesusta. Hän tiesi, mikä oli hänen velvollisuutensa. Oikeus vaati Kristuksen välitöntä vapauttamista. Mutta Pilatus pelkäsi kansan häijyyttä. Jos hän kieltäytyisi antamasta Jeesusta heidän käsiinsä, se voisi aiheuttaa mellakan, ja sitä hän pelkäsi. Kun hän kuuli Jeesuksen olevan Galileasta, hän päätti lähettää hänet sen maakunnan hallitsijan Herodeksen luo, joka silloin oli Jerusalemissa. Tällä menettelyllään Pilatus toivoi voivansa siirtää vastuun oikeudenkäynnistä itseltään Herodekselle.” AT. s. 701

Inhimilliset kiinnostuksen kohteet

3. Millaiset tunteet Herodeksella oli, kun hänellä viimein oli mahdollisuus

nähdä Jeesus?

Luuk. 23:8 Kun Herodes näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä häneltä jonkin ihmeen.

Luuk. 9:9. ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'

“Pilatus luovutti Jeesuksen jälleen sotilaille, ja kansan pilkkasanojen ja herjausten kaikuessa Jeesusta lähdettiin kiireesti viemään Herodeksen oikeuspalatsia kohden. »Kun Herodes näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti.» Hän ei ollut koskaan aikaisemmin tavannut Vapahtajaa, mutta »hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä Häntä, koska oli kuullut Hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä Häneltä jonkin ihmeen». Tämän Herodeksen kädet olivat Johannes Kastajan veren tahraamat. Kun Herodes ensi kerran kuuli Jeesuksesta, hän oli kauhuissaan ja sanoi: »Johannes, jonka minä mestautin, on noussut kuolleista.» »Sen tähden nämä voimat hänessä vaikuttavat.» Mark. 6:16; Matt. 14:2. Kuitenkin Herodes halusi nähdä Jeesusta. Nyt olisi tilaisuus pelastaa tämän profeetan henki, ja kuningas toivoi voivansa ainiaaksi karkottaa mielestään tuon vadilla tuodun verisen pään muiston. Hän toivoi myös saavansa uteliaisuutensa tyydytyksi ja ajatteli, että jos Kristukselle annettaisiin vähänkin toiveita vapautumisesta, Hän tekisi kaikki, mitä Häneltä pyydetäisiin." AT. s. 701,702.

Vastaaminen vaikenemalla

4. Ilmaisivatko Herodeksen monet kysymykset kiinnostusta tietää totuus, vai oliko hän vain utelias ja kiinnostunut sensaatioista? Selitä, miksi Jeesus kieltäytyi vastaamasta kuninkaan kysymyksiin.

Luuk. 23:9. Ja hän teki Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta tämä ei vastannut hänelle mitään.

"Herodes teki Kristukselle monia kysymyksiä, mutta Vapahtaja vastasi kaikkiin täydellisellä vaikenemisella. Kuninkaan käskystä kutsuttiin sitten sisään sairaita ja raajarikkoja ja Kristuksen käskettiin todistamaan väitteensä suorittamalla ihmeen. Ihmiset sanovat sinun voivan parantaa sairaita, sanoi Herodes. Haluan nähdä, onko sinun suuri maineesi kokonaan valhetta. Jeesus ei vastannut mitään, ja Herodes jatkoi kehottamistaan: Jos voit toisille tehdä ihmetekoja, tee niitä nyt omaksi hyväksesi, ja se on koitava sinulle hyödyksi. Edelleen hän käski: Näytä meille merkki, että sinulla on valta, jonka huhu väittää sinulla olevan. Mutta Kristus oli, ikään kuin Hän ei olisi kuullut eikä nähnyt. Jumalan Poika oli ottanut päälleen ihmisluonnon. Hänen täytyi menetellä, kuten ihminen menetteli vastaavassa tapauksessa. Siksi Hän ei voinut tehdä ihmettä säästääkseen itseltään sen tuskan ja nöyryytyksen, joka ihmisen olisi kestettävä, jos hän joutuisi samanlaiseen asemaan." AT. s. 702.

5. Kun Herodes pyysi merkkejä ja osoituksia Jeesuksen kyvystä parantaa sairaita ja näin houkutteli Häntä vapauttamaan itsensä, mitä papit ja

hallitusmiehet vastustivat? Yrittikö Jeesus tässä tulanteessa vastata juutalaisten syytöksiin ja puolustaa itseään?

Luuk. 23:10. Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siinä ja syyttivät häntä kiivaasti.

"Suuri joukko pappeja ja vanhimpia oli seurannut Kristusta Herodeksen luo. Ja kun Vapahtaja oli tuotu sisään, alkoivat nämä arvohenkilöt, jotka kaikki olivat hyvin kiihtyneitä, syyttää syytöksiään Häntä vastaan. Mutta Herodes ei paljoakaan välittänyt heidän syytöksistään. Hän vaati hiljaisuutta toivoen saavansa tilaisuuden kysellä Kristukselta. Hän määräsi Kristuksen kahleet irrotettavaksi samalla syyttäen Hänen vihollisiaan raa'asta kohtelusta. Katsoessaan säälivästi maailman Lunastajan rauhallisiin kasvoihin hän näki niissä vain viisautta ja puhtautta . Hän kuten Pilatuskin oli vakuuttunut siitä, että syytökset Kristusta vastaan aiheutuivat vain pahuudesta ja kateudesta. ...Herodes lupasi, että Kristus vapautettaisiin, jos Hän suorittaisi jonkin ihmeen hänen edessään. Kristuksen syyttäjät olivat omin silmin nähneet Hänen suorittamiaan ihmetekoja. He olivat kuulleet Hänen käskävän kuolleen tulla ulos haudasta. He olivat nähneet kuolleen tulevan ulos hänen ääntään totellen. Nyt heidät valtasi pelko siitä, että Hän suorittaisi jonkin ihmeteon. Kaikista eniten he nimittäin pelkäsivät Hänen voimansa ilmauksia. Sellainen ilmaus tekisi heidän suunnitelmansa tyhjiksi, ehkäpä maksaisi heille heidän henkensäkin. Suuresti huolestuneina papit ja hallitusmiehet alkoivat jälleen ladella syytöksiään Häntä vastaan. Korottaen ääntään he selittivät, että Hän on petturi ja jumalanpilkkaja. Hän suorittaa ihmeitään pimeyden ruhtinaan Beelsebulin voimalla. Salissa syntyi kova meteli yhden huutaessa yhtä ja toisen toista." AT. s. 702,703.

6. Miksi Jeesus vastasi moniin Hänelle esitettyihin kysymyksiin saarnaajatehtävänsä aikana ja kuitenkin kieltäytyi vastaamasta kuninkaalle näissä olosuhteissa?

Saarn. 3:1,7, loppuosa. Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla... Aika on olla vaiti ja aika puhua.

"Herodeksen omatunto oli nyt paljon paatuneempi kuin silloin, kun hän kauhusta vavisten kuuli Herodiaan pyytävän Johannes Kastajan päätä. Jonkin aikaa hän oli tuntenut kauheita omantunnonvaivoja hirveän tekonsa johdosta, mutta hänen siveyskäsitteensä olivat yhä enemmän madaltuneet hänen irstaan elämänsä johdosta. Nyt hänen sydämensä oli tullut niin kovaksi, että hän saattoi jopa kerskatakin siitä rangaistuksesta, jonka hän oli määrännyt Johannekselle, kun tämä oli uskaltanut nuhdella häntä. Ja nyt hän uhkasi Jeesusta, selittäen yhä uudelleen, että hänellä oli valta vapauttaa tai tuomita Hänet. Mutta Jeesus ei näyttänyt merkkiäkään, että Hän olisi kuullut yhtään sanaa. Hänen vaikenemisensa ärsytti Herodesta. Se näytti osoittavan täydellistä välinpitämättömyyttä hänen arvoaltaansa kohtaan. Turhamaisesta ja pöyhkeilevästä kuninkaasta olisi julkinen nuhde ollut vähemmän loukkaava kuin tämä häneen kohdistuva täydellinen välinpitämättömyys. Hän uhkasi jälleen vihaisena Jeesusta, joka pysyi yhtä liikkumattomana ja vaiteliaana. Jeesuksen tehtävänä tässä maailmassa ei ollut tyydyttää turhaa uteliaisuutta. Hän tuli

parantamaan särkyneitä sydämiä. ... Mutta Hänellä ei ollut mitään sanottavana niille, jotka halusivat vain polkea totuuden epäpyhien jalkojensa alle. " AT. s. 703.

Miksi Hän oli vaiti

7. Minkä rangaistuksen Herodes määräsi Jeesukselle, kun hänen uteliaisuuttaan ja omaa minäänsä ei tyydytetty? Mitä muita syitä Profetian Henki antaa Mestarin vaikenemiselle?

Luuk. 23:11, alkuosa. Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä;

Jes. 53:3. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

"Kristus olisi voinut puhua Herodekselle sanoja, jotka olisivat saattaneet syvästi järkyttää tuota paatunutta kuningasta... Mutta vaikeneminen oli ankarin moite, jonka Kristus saattoi antaa. Herodes oli hylännyt totuuden, jota suurin profetoista oli hänelle julistanut, eikä hän enää saanut muuta sanomaa... Korvat, jotka aina olivat olleet avoimet kuulemaan ihmistuskää, sulkeutuivat Herodeksen käskyille. Silmillä, joista aina oli loistanut säälivää, anteeksiantavaa rakkautta katuva syntistä kohtaan, ei ollut katsettakaan Herodekselle. Huulet, jotka olivat julistaneet tärkeitä totuuksia ja puhuneet hellästi ja säälien kaikkein syntisimmille ja turmeltuneimmillekin, olivat sulkeutuneet tuolle ylpeälle kuninkaalle, joka ei tuntenut tarvitsevansa Vapahtajaa. Herodeksen kasvot synkkenivät vihasta. Kääntyen kansanjoukon puoleen hän kiukkuisena julisti Jeesuksen petkuttajaksi. Sitten hän sanoi Kristukselle: »Ellet halua todistaa väitettäsi, jätän sinut sotilaiden ja kansan käsiin. Ehkäpä heidän onnistuu saada sinut puhumaan. Jos olet petturi, niin kuolema heidän käsissään on juuri se, mitä ansaitset, jos taas olet Jumalan Poika, pelasta itsesi tekemällä ihmetyö." AT. s. 703,704.

8. Vaikka Herodes ei ollut tyytyväinen keskusteluunsa Jeesuksen kanssa, suostuiko hän juutalaisten vaatimukseen tuomita Hänet? Mitä se, että hän lähetti Hänet takaisin Pilatuksen luokse, paljasti? Muuttiko hänen kohtaamisensa Lunastajan kanssa hänen suhdettaan Jumalaan? Millä tavalla?

Luuk. 23:11, loppuosa, 12. ja puettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen. Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

5. Moos. 4:29. Mutta sitten sinä siellä etsit Herraa, sinun Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun kysyt häntä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi.

"Vaikka Herodes olikin paatunut, hän ei uskaltanut vahvistaa Kristuksen kuolemantuomiota. Hän halusi vapautua tästä kauheasta vastuusta ja lähetti Jeesuksen takaisin roomalaiseen oikeussaliin." AT. s. 705.

"Herodes oli kuullut monissa asioita Jeesuksesta Galileassa ja uteliaisuudesta halusi

nähdä Hänet. Kurjintakaan kerjäläistä, joka pyysi ihmettä tarpeeseen, ei koskaan torjuttu, mutta tämä ylpeä ruhtinas, joka pyysi ihmettä vain tyydyttääkseen uteliaisuutensa, torjuttiin. Hän olisi voinut nähdä Kristuksen ja Hänen ihmeelliset työnsä Galileassa, mutta hän ei halunnut, siksi on oikein sanottu, että nyt, kun hän olisi halunnut nähdä ne, hän ei saanut nähdä. Herodes lähetti Kristuksen jälleen Pilatuksen luo; väärintekijöiden ystävyys muodostuu usein pahuuden liittoutumisessa. He olivat harvoissa asioista yhtä mieltä, paitsi Jumalan vihollisuudessa ja Kristuksen halveksimisessa." *Matthew Henry's Concise Commentary* on Luke 23:6-12.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Oliko Herodes paremmassa asemassa, kun oli aiemmin kuullut Jeesuksesta, kuin Pilatus, antamaan oikean tuomion?
- Herodes oli iloinen nähdessään Jeesuksen, mutta oliko hän myös iloinen kuullessaan Hänen sanomansa, ja ottiko hän sen vastaan?
- Mitä voimme oppia siitä, että Herra ei vastannut kuninkaan toistamiin kysymyksiin?
- Sinä päivänä, kun Jeesus tuomittiin, Pilatus ja Herodes tulivat ystäviksi; mutta mikä yksin on todellista ystävyyttä, joka on arvokasta Jumalle? Ps. 83:5-7; Jaak. 4:4; Matt. 6:24.

Lisätutkisteluksi:

“Paavali selitti, että hän ei kääntymättömänä ollut tuntenut Kristusta henkilökohtaisesti vaan sen käsityksen perusteella, joka hänellä muiden tapaan oli tulevan Messiaan luonteesta ja tehtävästä. Hän oli hylännyt Jeesus Nasaretilaisen petkuttajana, koska tämä ei vastannut hänen käsitystään Messiaasta. Mutta nyt Paavalin näkemykset Kristuksesta ja hänen tehtävästään olivat paljon hengellisempiä ja ylevämpiä, sillä hän oli kokenut kääntymyksen. Apostoli vakuutti, ettei hän julistanut heille Kristusta lihan mukaan. Herodes oli nähnyt Kristuksen, kun tämä oli ihmisenä ihmisten keskuudessa; Hannas oli nähnyt hänet; Pilatus ja papit ja hallitusmiehet olivat nähneet hänet; roomalaiset sotilaat olivat nähneet hänet. Mutta he eivät olleet nähneet häntä uskon silmin; he eivät olleet nähneet häntä kirkastettuna Lunastajana. Kristuksen tunteminen uskon kautta, hengellisen tiedon saaminen hänestä oli tärkeämpää kuin se, että oli tuntenut hänet henkilökohtaisesti hänen ollessaan maan päällä. Se yhteys, joka Paavalilla nyt oli Kristukseen, oli läheisempi ja kestävämpi kuin pelkkä maallinen ja inhimillinen tuttavuus.” ApT. s. 344,345.

Lähetyskertomus Länsi-Afrikan hädänalaisista maista

Luettavaksi sapattina 29. huhtikuuta 2017

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 6. toukokuuta 2017

"Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa." Matt. 9:36-38.

Lähetystyö edistyy hyvin Afrikan mantereella, vaikka kohtaammekin siellä monenlaisia esteitä ja haasteita. Adventistien uskonpuhdistussanomana alkoi Afrikassa 1930-luvun alkupuolella eteläisessä Afrikassa (Zimbabwe, Etelä-Afrikan tasavallassa, Sambiassa, Botswana ja Swasimaassa), ja sitten sanoma levisi itäiseen Afrikkaan (Keniaan, Tansaniaan ja Ugandaan) 60-luvun lopulla ja 70-luvun alussa. Myöhemmin sanoma saavutti Malawin, Mosambikin, Burundin ja Ruandan. 1990-luvun alkupuolella sanoma tuli Keski-Afrikkaan ja Länsi-Afrikkaan (Kongoon, Kameruniin, Ghanaan ja Angolaan. Vuodesta 2000 vuoteen 2010 sanoma levisi jopa vielä nopeammin uusiin maihin, erityisesti Länsi-Afrikassa. Monet maat evankelioitiin tuona aikana, mm. Madagaskar, Seychellit, Etiopia, Namibia, Nigeria, Benin, Togo, Liberia, Guinea, Guinea Bissau, Sierra Leone, Gambia, Senegal, Etelä-Sudan, Mali, Burkina Faso ja Norsunluurannikko. Hiljattain sanoma levisi myös Lesotoon, ja pian meillä on kaste Kongon Brazzavillessa, Gabonissa ja Djiboutissa, missä meidän työntekijämme ovat levittäneet ahkerasti evankeliumia.

Afrikka on laaja manner, maailman toiseksi suurin Aasian jälkeen, ja siellä on 55 itsenäistä maata. Seurakunnan päämääränä on saavuttaa kaikki Afrikan maat uskonpuhdistussanomalla, täyttäen näin Jeesuksen Kristuksen ennustuksen Matteuksen 24:14:ssä: "Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu."

Tähän mennessä olemme saavuttaneet 35 Afrikan maata, ja vielä 20 odottaa sanomaa. Monet näistä viimeksi mainituista ovat Länsi- ja Pohjois-Afrikassa, ja ne ovat valtaosin muslimimaita. Työskentely näissä maissa on valtavan haastavaa. Suurin este kuitenkin on taloudellisten resurssien puute. Se on pakottanut meidät etenemään hitaasti, vaikka aika kuluu nopeasti. Uusia alueita, joille nyt keskitymme, ovat Gabon, Kongo Brazzaville, Keski-Afrikan tasavalta ja Djibouti.

Pääkonferenssiin ja Afrikan divisioonaan on tullut varallisuuspyyntöjä mailta, jotka haluavat edistää seurakunnan toimintaa uusilla perustetuilla kentillään. Siksi pääkonferenssin suunnitelma on käyttää ensi viikon erikoissapattikolehti tukemaan lähetystyön edistämistä uusilla kentillä Länsi-Afrikassa ja peittää kulut päämajojen hankinnoista. Niitä on hankittu hiljattain Ghanassa, Gambiassa ja Sierra Leonessa. päämaja tarvitaan vielä Norsunluurannikolla, Etelä-Sudanissa, Etiopiassa ja Senegalissa. Vaikka aiempia erikoissapattikolehteja on kerätty joillekin näistä maista, seurakuntatalojen, päämajojen ja koulujen hinnat ovat ylittäneet kerätyt summat. Tämä kolehti kerätään siis täyttämään puuttuva määrä. Me vetoamme teihin

vakavasti, että antaisitte sydämestänne uhrilahjat auttamaan evankeliumin edistämistä noilla kentillä ja saamaan jumalanpalveluspaikkoja.

Antakoon meidän armollinen Herramme meille iloisen sydämen, kun liitämme kätemme tähän suunnitelmaan viedä evankeliumin sanomaa tämän planeetan pimeille alueille. Meidän täytyy olla vakavia Herran asioiden hoitamisessa, erityisesti antaen lähetystyön ja jumalanpalveluspaikkojen hyväksi. Kun ojennat kätesi antamaan lahjasi, muista seuraava vetoomus Raamatussa: "Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?

Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!" Room. 10:14,15.

Jumala antakoon teille runsaat siunauksensa!

Parmenas Shirma Afrikan divisioonan johtaja

**Tänään kerätään erikoissapattikolehti länsi-Afrikan hädänalaisia maita varten
Vastatkoon lahjasi sinun kaipaustasi Jeesuksen pikaiseen tulemiseen!**

6

Sapattina 6. toukokuuta 2017

Kenet he halusivat

"Pilatukselle tuli mieleen toinen keino, jolla hän voisi pelastaa Hänet kansan raivolta, tietäen, että he olivat kateudesta tuoneet Jeesuksen oikeussaliin. Pakanallinen keksintö, jossa ei ollut hitustakaan oikeudenmukaisuutta, oli tullut tavaksi, ja sen mukaan suurina kansallisina juhlapäivinä vapautettaisiin yksi kuolemaan tuomittu vanki. Voisiko vakuuttunut Pilatus käyttää tätä veruketta ja saada aikaan haluamansa - pelastaa viaton mies, jolla sidottuna ja syytettynäkin oli voima, josta hän tiesi, ettei se ollut ihmisvoimaa vaan Jumalan voima? Hänen sielunsa oli hirveässä ristiriidassa. Hän esittäisi totisen ja viattoman Kristuksen vierekkäin silmiinpistävän Barabbaan kanssa, ja hän kuvitteli, että vastakohta viattomuuden ja syyllisyyden välillä olisi niin vakuuttava, että he valitsisivat Jeesus Nasaretilaisen." *Christ Triumphant*, p. 273.

Tilaisuus harkita

1. Mitä Pilatus päätteli, kun Herodes lähetti Jeesuksen takaisin hänelle ilman tuomiota? Mitä hän ajatteli tehdä saattaakseen tämän tapauksen päätökseen?

Luuk. 23:13-16. Niin Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan ja sanoi heille: "Te olette tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä; ja katso, minä olen teidän läsnäollessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte, eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille. Ja katso, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.

Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."

“Pilatus oli pettynyt ja hyvin tyytymätön. Kun juutalaiset palasivat vankeineen, hän kysyi kärsimättömänä, mitä he halusivat hänen tekemään. Hän muistutti heille, että hän oli jo tutkinut Jeesusta eikä ollut löytänyt Hänessä mitään syytä, ja hän sanoi heidän syyttäneen Häntä voimatta todistaa ainoatakaan syytöstään. Hän oli lähettänyt Jeesuksen Herodeksen luo, joka oli Galilean neljännesruhtinas ja heidän kansallisuuttaan, mutta ei tämäkään ollut löytänyt Hänessä mitään kuoleman ansaitsevaa. »Kuritettuani Häntä minä siis Hänet päästän», sanoi Pilatus. Tässä Pilatus näytti heikkoutensa. Hän oli julistanut Jeesuksen viattomaksi, ja kuitenkin hän oli valmis ruoskituttamaan Häntä rauhoittaakseen Hänen syyttäjiään. Hän oli valmis uhraamaan oikeuden periaatteet päästäkseen sopimukseen kansanjoukon kanssa. Tämä saattoi hänet epäedulliseen asemaan. Kansa käytti hyväkseen hänen epävarmuuttaan ja vaati yhä kiihkeämmin vangin henkeä. Jos Pilatus alusta alkaen olisi ollut luja kieltäytyen tuomitsemasta miestä, jonka hän havaitsi syyttömäksi, hän olisi katkaissut ne kohtalokkaat katumuksen ja syyllisyyden kahleet, jotka tulisivat sitomaan hänet eliniäkseen. Jos hän olisi toiminut sen mukaan, minkä käsitti oikeaksi, eivät juutalaiset olisi rohjenneet antaa hänelle määräyksiä. Kristus olisi kyllä surmattu, mutta Pilatus ei olisi ollut syyllinen.” AT. s. 705.

Uni kriittisellä hetkellä

2. Kun tämä tapahtui, kuka lähetti viestin Pilatukselle? Kuinka Jeesus oli esitetty tässä viestissä?

Matt. 27:19. Mutta kun hän istui tuomarinistuimella, lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: "Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä."

“Nytkään ei Pilatusta jätetty toimimaan sokeasti. Jumala lähetti sanoman varoittamaan häntä teosta, jonka hän oli tekemäisillään. Vastauksena Kristuksen rukoukseen taivaan enkeli oli käynyt Pilatuksen vaimon luona, joka unessa oli nähnyt Vapahtajan ja keskustellut Hänen kanssaan. Pilatuksen vaimo ei ollut juutalainen, mutta nähtyään Jeesuksen unessa hän ei hetkeäkään epäillyt Hänen luonnettaan tai tehtävänsä. Hän tiesi Hänen olevan Jumalan Ruhtinaan. Hän näki Hänet tutkittavana oikeussalissa. Hän näki Hänen kätensä sidotun tiukasti kuin rikollisen kädet. Hän näki Herodeksen sotilaineen julmassa työssään. Hän kuuli pappien ja hallitusmiesten täynnä kateutta ja ilkeyttä esittävän mielettömiä syytöksiään. Hän kuuli sanat: »Meillä on laki, ja lain mukaan Hänen pitää kuoleman.» Hän näki Pilatuksen antavan Jeesuksen ruoskittavaksi sanottuaan: »Minä en löydä Hänessä yhtäkään syytä.» Hän kuuli Pilatuksen julistaman tuomion ja näki hänen antavan Kristuksen murhaajiensa käsiin. Hän näki Golgatalle pystytetyn ristin. Hän näki pimeyden peittävän maan ja kuuli salaperäisen huudon: »Se on täytetty.» Toimenkin kuva kohosi hänen silmiensä eteen. Hän näki Kristuksen istuvan suurella valkoisella pilvellä maan hoippuessa avaruudessa ja Hänen murhaajiensa paetessa Hänen kasvojensa kirkkautta. Kauhun huutoonsa hän heräsi ja kirjoitti heti Pilatukselle varoituksen sanat.” AT. s. 705,706.

Seuraten tapaa

3. Mikä oli tapana tuohon aikaan pääsisäisjuhlassa? Mitä Pilatus suunnitteli?

Mark. 15:6,8. Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat... Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille, niinkuin hänen tapansa oli.

Matt. 27:17. Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?" Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsiinsä.

“Pilatuksen kasvot kalpenivat. Hän oli ristiriitaisten tunteitten vallassa. Mutta hänen vitkastellessaan papit ja hallitusmiehet yhä kiihottivat kansan mieltä. Pilatuksen oli pakko ryhtyä toimintaan. Hän keksi nyt keinon, joka saattaisi johtaa Kristuksen vapauttamiseen. Tämän juhlan aikana oli tapana vapauttaa joku vanki, kenet kansa valitsisi. Tämä tapa oli pakanallista alkuperää, eikä siinä ollut jälkeäkään oikeudenmukaisuudesta, mutta juutalaiset pitivät sitä suuressa arvossa.” AT. s. 706.

Toinen vanki

4. Minkä todistuksen evankeliumit antavat tästä vangista, Barabbaasta? Suunnitellen, että Jeesus vapautettaisiin, minkä ajatuksen tämä hallitsija yritti saada nousemaan kansan omassatunnossa?

Joh. 18:40. Niin he taas huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri.

Mark. 15:7. Niin siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan.

“Roomalaisten viranomaisten hallussa oli tällöin vanki nimeltä Barabbas, joka oli tuomittu kuolemaan. Tämä mies oli väittänyt olevansa Messias. Hän myös väitti omaavansa vallan järjestää asiat aivan uudelle kannalle ja asettaa maailman kohdalleen. Saatanan pettämänä hän väitti, että mitä hän ikinä saattoi hankkia varastamalla ja ryöstämällä, kuului hänelle. Hän oli Saatanan voimalla suorittanut ihmeellisiä tekoja, saanut seuraajia kansan keskuudesta ja kiihottanut kapinaan Rooman hallitusta vastaan. Hän oli uskonnollisen innostuksen verhossa toimiva paatunut ja häikäilemätön roisto, joka oli valmis kapinaan ja väkivaltaan. Antamalla kansan valita tämän miehen ja viattoman Vapahtajan välillä Pilatus luuli voivansa herättää heidät tajuamaan, mikä oli oikein. Hän toivoi voivansa herättää heissä myötätuntoa Jeesusta kohtaan vastoin pappien ja hallitusmiesten pyrkimyksiä. Kääntyen kansaan hän sanoi hyvin vakavasti: »Kummanko tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?» AT. s. 706,707.

Juutalaisten valinta

5. Kun pakanallinen hallitsija ehdotti toistuvasti, että Jeesus vapautettaisiin, mitä juutalaiset johtomiehet jatkuvasti vaativat? Kun heille annettiin tilaisuus valita kahden ihmisen välillä - ja tietäen, että toinen oli syyllinen - kumman he kahdesti vaativat vapautettavaksi?

Mark. 15:9,11 Pilatus vastasi heille sanoen: "Tahdotteko, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?" ... Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa anomaan, että hän ennemmin päästäisi heille Barabbaan.

Luuk. 23:18. Niin he huusivat kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!"

“Villipetojen karjunnan tavoin kuului joukon vastaus: Päästä meille Barabbas! Yhä äänekkäämmäksi paisui huuto: Barabbas, Barabbas! Luullen, ettei kansa ollut ymmärtänyt hänen kysymystään Pilatus kysyi: »Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?» Mutta he huusivat jälleen: »Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!» »Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?» Pilatus kysyi. Pauhaava joukko karjui jälleen kuin paholaiset. Paholaisia ihmishahmossa olikin heidän joukossaan, ja mitä muut a vastausta saattoikaan odottaa kuin: »Ristiinnaulittakoon!»” AT. s. 707.

Ihmisjoukon käyttäytyminen ja tuomio

6. Mitä Pilatus sanoi kolmannen kerran, yrittäen auttaa Jeesusta? Mikä oli kansanjoukon ainoa vaatimus? Kuka oli todellisuudessa tämän raivoisan vaatimuksen takana kuolemantuomion puolesta maailman Vapahtajalle?

Luuk. 23:20-22. Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen irti. Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!" Niin hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."

Matt. 27:22,23. Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!" Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!"

“Pilatus oli huolissaan. Hän ei ollut luullut asian päättyvän siten. Häntä pelotti antaa viaton mies häpeällisimpään ja julmimpaan kuolemaan, mihin voitiin tuomita. Kun karjunta oli lakannut, hän kääntyi kansan puoleen sanoen: »Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt?» Mutta asia oli mennyt liian pitkälle, jotta siitä enää voitaisiin väitellä. He eivät halunneet todistusta Kristuksen viattomuudesta vaan Hänen tuomitsemistaan. Vieläkin Pilatus yritti pelastaa Hänet. »Niin hän puhui heille kolmannen kerran: »Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt? En ole havainnut Hänessä mitään, mistä Hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani Häntä minä siis Hänet päästän.» Mutta Hänen vapauttamisensa pelkkä mainitseminenkin kiihdytti kansan kymmenkertaiseen raivoon. »Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse Hänet!» he huusivat. Yhä kovemmaksi yltyi myrsky, jonka Pilatuksen epävarmuus oli aiheuttanut.” AT. s. 737.

Vapahtaja ihmisten käsissä

7. Mitä Pilatus salli tässä vaiheessa koetusta? Millaista pahoinpitelyä Jumalan Poika sai kokea? Miten Hän suhtautui pahoinpitelyyn?

Joh. 19:1-3. Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti hänet. Ja sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja.

“Ihmetelkää, oi taivaat, ja hämmästy, oi maa! Katsokaa sortajia ja sorrettua. Raivostunut joukko ympäröi maailman Vapahtajan. Pilkka- ja ivasanoihiin sekaantuu karkeita kirouksia ja jumalanpilkkua... Hänen alennuksensa oli Hänen korottamisensa pantti. Tuskan verihelmet, jotka Hänen haavoitetuilta ohimoiltaan pisaroivat Hänen kasvoilleen ja parralleen, olivat pantti siitä, että Hänet voideltaisiin »ilooljyllä» suureksi ylimmäiseksi papiksemme. Hepr. 1: 9... Kun Pilatus antoi Jeesuksen ruoskittavaksi ja pilkattavaksi, hän luuli herättävänsä kansan sääliä. Hän toivoi heidän myöntävän tämän olevan riittävän rangaistuksen. Hän ajatteli pappienkin pahuuden nyt tulevan tyydytetyksi. Mutta juutalaiset käsittivät hyvin, kuinka kehoa oli näin rangaista miestä, joka oli julistettu syyttömäksi. He tiesivät, että Pilatus yritti pelastaa vangin hengen, ja he olivat päättäneet, ettei Jeesusta vapautettaisi. Meitä miellyttääkseen ja tyydyttääkseen Pilatus on ruoskituttanut Häntä, he ajattelivat, ja jos ajamme asianne varmaan päätökseen, saavutamme varmasti tarkoituksemme.” AT. s. 708,709.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Mitä oli tapahtunut niiden ihmisten omalletunnolle, jotka olivat antautuneet siihen pisteeseen, että vaativat syyllisen vapauttamista ja Syyttömän tuomitsemista?
- Missä oli ihmisten kiitollisuus kaikista parantamisista, ihmeistä, avusta ja siunauksista, joita he olivat saaneet Vapahtajan käsistä, kun he nyt vaativat Vapahtajan ristiinnaulitsemista?
- Mitä hyötyä kansa ja hallitusmiehet voisivat saada Barabbaan vapauttamisesta?
- Kuinka voimme olla varmoja, että valitsemme aina Jeesuksen, emmekä jotakuta Barabbaan kaltaista?

Lisätutkisteluksi:

“Pilatus halusi vapauttaa Jeesuksen. Mutta hän ymmärsi, ettei voinut tehdä sitä ja samalla säilyttää omaa asemaansa ja kunniaansa. Hän mieluummin uhrasi viattoman hengen kuin luopui maallisesta vallastaan. Kuinka monet uhraavatkaan periaatteet välttyäkseen menetyksistä tai kärsimyksistä. Omatunto ja velvollisuus viitoittavat yhtä tietä, omat mielenkiinnon kohteet toista... Pilatus antoi periksi roskajoukon vaatimukselle. Enemmän kuin olisi vaarantanut asemansa, hän antoi Jeesuksen ristiinnaulittavaksi. Mutta... juuri se, mitä hän pelkäsi, tapahtui myöhemmin. Hänen kunniansa otettiin häneltä pois, hänet syöstiin korkeasta virastaan, ja omantunnontuskien ja loukatun ylpeyden vaivaamana vähän ristiinnaulitsemisen jälkeen hän päätti oman elämänsä. Niin kaikki, jotka tekevät kompromisseja synnin kanssa, saavat siitä vain surua ja tuhoa. 'Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie.' Snl. 14:12”. *Conflict and Courage*, p. 324.

Sapattina 13. toukokuuta 2017

“Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa”

“Peläten kadottavansa mahtinsa ja valta-asemansa Pilatus suostui Jeesuksen kuolemaan. Vaikka väkijoukko hyväksyi sen huutaen: »Tulkoon hänen verensä meidän ja meidän lastemme päälle», niin ei hän silti ollut vapaa. Hän oli syypää Kristuksen vereen. Omien itsekkäitten harrastustensa vuoksi ja rakasten sitä kunniaa, mikä tulee maailman mahtimiehiltä, hän antoi viattoman miehen kuolemaan. Jos Pilatus olisi noudattanut omaa vakaumustaan, ei hän olisi ottanut osaa Jeesuksen tuomitsemiseen.” HK. s. 196

Orjantappurakruunu

1. Mitä Jumalan Pojalla oli yllään, kun Pilatus esitti Hänet kansanjoukolle ryöväriin rinnalla? Minkä myönteisen todistuksen hän kuitenkin Hänestä antoi?

Joh. 19:4,5. Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä." Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppurainen vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!"

Mark. 15:15, alkuosa. Ja kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan,

“Pilatus lähetti nyt noutamaan Barabbaan pihaan. Sitten hän esitti nämä kaksi vankia rinnan ja viitaten Vapahtajaan hän lausui vakavasti ja vetoavasti: »Katso ihmistä!» »Katso, minä tuon Hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä Hänessä yhtäkään syytä.» Siinä seiso i Jumalan Poika yllään pilkkapuku ja orjantappurakruunu. Hänen selässään, joka oli paljaana vyötäisiä myöten, näkyi pitkiä, hirveitä juovia, joista veri virtasi vapaasti. Hänen kasvonsa olivat veren tahraamat sekä uupumuksen ja tuskan leimaamat, mutta ne eivät olleet koskaan näyttäneet kauniimmilta kuin nyt. Vapahtajan kasvot eivät olleet rumentuneet Hänen vihollistensa edessä. Jokainen piirre ilmaisi lempeyttä, alistumista ja mitä hellintä sääliä Hänen julmia vihollisiaan kohtaan. Hänen käytöksessään ei näkynyt pelkurimaista heikkoutta vaan pitkämielisyyden voimaa ja arvokkuutta. Hänen vieressään seisova vanki oli Hänen jyrkkä vastakohtansa. Barabbaan kasvojen jokainen juonne ilmaisi hänen olevan paatuneen rikollisen. Tämä vastakohta vaikutti jokaiseen katsojaan. Muutamat heistä itkivät. Katsoessaan Jeesukseen heidän sydämensä täyttyi säälillä. Papit ja hallitusmiehetkin olivat vakuuttuneita, että Hän oli se, mikä Hän väitti olevansa.” AT. s. 709

Annettuna heidän käsiinsä

2. Mitä Pilatus myönsi papeille ja virkamiehille välttääkseen vastuunsa

Vapahtajan kuolemasta?

Joh. 19:6. Kun siis ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä."

“Pilatus oli suuresti hämmästynyt siitä, että Vapahtaja valittamatta kesti kaiken. Hän ei epäillyt, etteikö tämän miehen näkeminen Barabbaan vastakohtana herättäisi juutalaisten sääliä. Mutta hän ei käsittänyt pappien kiihkeää vihaa Häntä kohtaan, joka Maailman Valona oli paljastanut heidän pimeytensä ja erehdyksensä. He olivat kiihdyttäneet kansanjoukon hurjaan raivoon, ja jälleen papit, hallitushenkilöt ja kansa kohottivat tuon kauhean huudon: »Ristiinnaulitse Hänet, ristiinnaulitse Hänet!» Viimein Pilatus, menettäen kärsivällisyytensä heidän järjettömän julmuutensa johdosta, huusi epätoivoissaan: »Ottakaa te Hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä Hänessä mitään syytä!»” AT. s. 709.

3. Mitä syytöstä pidettiin riittävänä varmistamaan kuolemantuomio? Mitä Pilatus tunsi, kun hän kuuli, että Jeesus julisti itsensä Jumalan Pojaksi?

Joh. 19:7,8. Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen pitää kuoleman, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi." Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän

“Vaikka tämä roomalainen maaherra oli tottunut julmiin näkyihin, hän tunsi myötätuntoa tätä kärsivää vankia kohtaan, joka tuomittuna ja ruoskittuna, otsa vertavuotana ja selkä rikkipestynä, yhä käyttäytyi kuin kuningas valtaistuimellaan. Mutta papit selittivät: »Meillä on laki, ja lain mukaan Hänen pitää kuoleman, koska Hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi.» Pilatus hätkähti. Hänellä ei ollut oikeaa käsitystä Kristuksesta ja Hänen tehtävästään, mutta hänellä oli hämärä usko Jumalaan ja ihmistä korkeampiin olentoihin. Ajatus, joka kerran oli välähtänyt hänen mielessään, sai nyt kiinteämmän muodon. Hän kysyi, seisoiko hänen edessään sittenkin jumalallinen olento puettuna purppuraiseen pilkkaviittaan ja kruunattuna orjantappuroilla.” AT. s. 710.

Suurempi synti

4. Oliko hän tietoinen, että se valta, joka hänellä tuohon aikaan oli, ei ollut hänen omansa, vaan siksi, että oikeus toteutuisi?

Joh. 19:9-11. ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei hänelle vastannut. Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut päästää ja minulla on valta sinut ristiinnaulita?" Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on sen synti suurempi, joka jätti minut sinun käsiisi."

“Vapahtaja oli avoimesti puhunut Pilatukselle selittäen omaa tehtävänsä totuuden todistajana. Pilatus oli hylännyt valon. Hän oli käyttänyt väärin korkeaa tuomarin

asemaansa luopumalla periaatteistaan ja arvovalloistaan kansan vaatimusten hyväksi. Jeesuksella ei ollut häntä varten enempää valoa... »Sen synty on suurempi, joka jätti minut sinun käsiisi», sanoi Jeesus. Tällä Kristus tarkoitti Kaifasta, joka ylimmäisenä pappina edusti Juudan kansaa. He tiesivät roomalaisia viranomaisia ohjaavat periaatteet. He olivat saaneet valoa ennustuksista, jotka todistivat Kristuksesta, ja Hänen omista opetuksistaan ja ihmetöistään. Juutalaiset tuomarit olivat saaneet pettämättömän todistuksen Hänen jumaluudestaan, jonka he tuomitsivat kuolemaan. Ja heidät tuomitaan heidän valonsa mukaan.” AT. s. 710,711.

Hallitsijan uhkaaminen

5. Kuinka juutalaiset uhkasivat Pilatusta, kun he näkivät, että hän vieläkin halusi vapauttaa Jeesuksen? Kun he syyttivät Pilatusta, oliko heillä mitään kiinnostusta keisariin nähden?

Joh. 19:12-14. 12. Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan." Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarintuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata. Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sanoi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!"

“Näin nämä ulkokultailijat kiivailivat keisarin vallan puolesta. Ja kuitenkin juutalaiset olivat kaikkein katkerimpia Rooman vallan vastustajia. Milloin heille oli hyväksi, he olivat mitä ankarimpia omissa kansallisissa ja uskonnollisissa vaatimuksissaan, mutta halutessaan saavuttaa jonkin julman tarkoituksensa, he ylistivät keisarin valtaa. Saadakseen Kristuksen raivatuksi pois he olivat valmiit vannomaan uskollisuutta vieraalle vallalle, jota he vihasivat. »Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi», he jatkoivat, »asettuu keisaria vastaan». Tämä koski Pilatuksen arkaan kohtaan. Hän oli Rooman hallituksen silmissä epäilyksenalainen, ja hän tiesi tällaisen tiedonannon koituvan hänen turmiokseen. Hän tiesi, että jos juutalaisia vastustettaisiin, heidän raivonsa kääntyisi häntä vastaan. He eivät jättäisi mitään tekemättä saadakseen kostetuksi... Näin valitessaan pakanallisen hallitsijan Juudan kansa luopui teokratiasta. He olivat hylänneet Jumalan kuninkaanaan. Tästä lähtien heillä ei enää ollut vapauttajaa. Heillä ei ollut kuningasta, vaan keisari. Tähän papit ja opettajat olivat saattaneet kansan. Tästä asiasta kauheine seurauksineen he olivat vastuussa. Kansan synty ja kansan tuho aiheutuivat sen uskonnollisista johtajista.” AT. s. 711,712.

Vaiikutin tuomion takana

6. Mitä Pilatus teki, kun hän ei enää nähnyt mitään ulospääsyä? Onko mahdollista joissain tilanteissa tehdä kompromissi olosuhteiden ja omantunnon äänen välillä? Millaisista seurauksista Pilatus kärsi uhratessaan totuuden?

Matt. 27:24. Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi,

otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähten ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itse eteenne."

“Kääntyen kansaan lausui: Minä olen syytön Hänen vereensä. Ottakaa te ja ristiinnaulitkaa Hänet. Mutta huomatkaa, te papit ja hallitusmiehet, että minä julistan Hänet vanhurskaaksi mieheksi. Tuomitkoon se, jota Hän väittää Isäkseen, teidät eikä minua tämän päivän teosta. Sitten hän sanoi Jeesukselle: Anna anteeksi, mitä tein, mutta en voi pelastaa sinua. Ja ruoskitettuaan jälleen Jeesusta hän antoi Hänet ristiinnaulittavaksi. Pilatus halusi vapauttaa Jeesuksen. Mutta hän näki, ettei hän voisi tehdä sitä ja samalla säilyttää oman asemansa ja kunniansa. Siksi hän mieluummin uhrasi viattoman elämän kuin maallisen valtansa. Kuinka monet uhraavatkaan samalla tavalla periaatteensa välttääkseen tappion ja kärsimyksiä! Omatunto ja velvollisuus viittaavat yhtäälle, omat edut toisaalle. Virta vetää voimakkaasti väärään suuntaan, ja sen, joka ryhtyy sovitteluihin pahan kanssa, se nielee syyllisyyden synkkiin kuiluihin. Pilatus taipui kansanjoukon vaatimuksiin. Hän luovutti Jeesuksen ristiinnaulittavaksi mieluummin kuin vaaransi oman asemansa. Mutta hänen varovaisuudestaan huolimatta tapahtui hänelle jälkepäin juuri se, mitä hän pelkäsi. Häneltä riistettiin hänen etuoikeutensa ja hänet syöstiin korkeasta asemastaan, ja katumuksen ja loukatun ylpeyden haavoittamana hän pian ristiinnaulitsemisen jälkeen itse päätti päivänsä. Näin niiden osaksi, jotka ryhtyvät sovitteluihin synnin kanssa, tulee vain suru ja turmio.” AT. s. 712.

Vastuun ottaminen

7. Pilatuksen yrittäessä kaikin tavoin vapautua vastuustaan, minkä hirvittävän kirouksen juutalaiset johtajat ja kansa olivat halukkaat ottamaan päälleen ja jälkeläistensä päälle? Mikä sai heidät haluamaan näin hirveää tuomiota itsensä ja kansansa päälle?

Matt. 27:25. Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle."

“Kun Pilatus selitti olevansa viaton Kristuksen vereen, vastasi Kaifas uhmaten: »Tulkoon Hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle.» Näihin kauheihin sanoihin yhtyivät papit ja hallitusmiehet, ja niitä toisti kansa epäinhimillisesti karjuen. Koko joukko vastasi ja sanoi: »Tulkoon Hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle.» Katsoen lyötyä Jumalan Karitsaa juutalaiset olivat huutaneet: »Hänen verensä tulkoon meidän päällemme ja meidän lastemme päälle.» Tuo kauheaa huuto nousi Jumalan valtaistuimen eteen. Tuo tuomio, jonka he itse julistivat itselleen, kirjoitettiin muistiin taivaassa. Tämä rukous tuli kuulluksi. Jumalan Pojan veri oli heidän lastensa ja lastenlastensa päällä alituisena kirouksena. Kauhealla tavalla se täyttyi Jerusalemin hävityksessä. Kauhealla tavalla se on myös ilmennyt Juudan kansan asemassa tuhannen yhdeksänsadan vuoden aikana, - tuon viinipuusta irrotetun, kuivan, hedelmättömän oksan, joka kerran poltetaan. Maasta toiseen kautta maailman, vuosisadasta toiseen, kuolleena rikoksiin ja synteihin!” AT. s. 712,713.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kun juutalaiset olivat niin erheessä, että he valitsivat mieluummin Barabbaan kuin Kristuksen, onko meilläkin mahdollisuus tehdä samanlaisia virheitä? Kuinka?
- Jos Jumalan valittu kansa olisi pyytänyt jumalallista johdatusta, olisivatko he tehneet samanlaisia valintoja?
- Minkä hengen meissä tulee vallita, jotta pystyisimme tunnistamaan ja ottamaan täydellä sydämellä vastaan Jumalan Pojan Mestarinamme ja Vapahtajanamme?
- Mitä voidaan sanoa ihmisten tuomioistuimesta, joka tuomitsee viattoman ja päästää syyllisen?

Lisätutkisteluksi:

“Tällainen oli juutalaisten johtajien valinta. Heidän päätöksensä merkittiin kirjaan, jonka Johannes näki valtaistuimella istuvan kädessä ja jota kukaan ei voinut avata. Kaikessa kostonhalussaan tämä ratkaisu on heidän nähtävissään sinä päivänä, jolloin Juudan sukukunnan jalopeura avaa tämän kirjan ja sen sinetit. Juutalaiset pitivät itseään mielellään taivaan suosikkeina ja uskoivat aina pysyvänsä Jumalan seurakunnan erikoisasemassa. He julistivat olevansa Aabrahamin lapsia, ja heidän hyvinvointinsa näytti olevan heidän mielestään niin hyvällä pohjalla, etteivät he uskoneet maan eikä taivaan pystyvän riistämään heiltä heidän oikeuksiaan. Mutta elämällä uskottomasti he ajautuivat kohti taivaan tuomiota ja eroa Jumalasta.” KV. s. 216.

8

Sapattina 20. toukokuuta 2017

Ristiinnaulitseminen

“Jumalan rakkaus oli Kristuksen aihe Hänen puhuessaan lähetystehtävästään ja työstään. Hän sanoo 'Sen tähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisini.' Joh. 10:17. Minun Isäni rakastaa sinua rajattomalla rakkaudella, ja Hän rakastaa minua vielä enemmän, koska minä rakastan sinua ja annan henkeni lunastaaksesi sinut. ... Opetuslapset ymmärsivät tämän rakkauden, kun he näkivät Vapahtajan kestävässä häpeää, moitetta, epäilystä ja kavaltamista. Kun he näkivät Hänen sieluntuskansa puutarhassa ja Hänen kuolemansa Golgatan ristillä. Se on rakkautta, jonka syvyyttä ei ikinä voi millään mitata. Kun opetuslapset sen ymmärsivät, kun heidän käsityskykynsä tarttui jumalalliseen myötätuntoon, he ymmärsivät, miten Pojan kärsimykset olivat Isän kärsimyksiä...” *That I May Know Him*, p. 69.

Tie Golgatalle

1. Kun Jeesus oli tuomittu ja luovutettu heidän käsiinsä, miten sotilaat

kohtelivat Häntä? Lyötyään, pilkattuaan ja ivattuaan Häntä, minne he veivät Hänet? Mitä Hän kantoi ruhjotuilla, verta vuotavilla harteillaan?

Mark. 15:18-20. ja rupesivat tervehtimään häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!" Ja he löivät häntä päähän ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä. Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseeseen hänet.

Luuk. 23:33. Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

Joh. 19:17. Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi.

“Suuri kansanjoukko seurasi Jeesusta oikeussalista Golgatalle. Tieto Hänen tuomitsemisestaan oli levinnyt ympäri Jerusalemin, ja kaikenlaisia ja kaiken säätyisiä ihmisiä virtasi ristiinnaulitsemispaikalle. Pappeja ja hallitusmiehiä sitoi lupaus olla ahdistamatta Kristuksen seuraajia, jos Hänet annettaisiin heidän käsiinsä, ja niin opetuslapsia ja uskovia kaupungista ja sen ympäristöstä liittyi Vapahtajaa seuraavaan joukkoon. Kun Jeesus kulki ohi Pilatuksen pihan portin, laskettiin Barabbaalle valmistettu risti Hänen haavoitetuille ja vertavuotaville olkapäilleen... Vapahtajan taakka oli Hänelle liian raskas Hänen heikossa ja kärsivässä tilassaan... Hän oli kärsinyt Getsemanen puutarhassa taistellessaan Saatanan voimien kanssa. Hän oli kestänyt pettämisensä tuottamat tuskat ja nähnyt opetuslastensa jättävän Hänet ja pakenevan. Hänet oli ensin viety Hannaan luo, sitten Kaifaan ja Pilatuksen luo. Pilatuksen luota Hänet oli lähetetty Herodeksen luo, ja sieltä jälleen Pilatuksen tykö. Pahoinpitely toisensa jälkeen, pilkkaa pilkan päälle, kaksi ruoskimista - tämä koko yön kestänyt näytelmä oli kohta kohdalta ollut sellaista, joka äärimmilleen koettelee ihmisen sielua... Koko tuon häpeällisen oikeudenkäynti-ilveilyn ajan Hän oli käyttäytynyt päättävästi ja arvokkaasti.” AT. s. 715,716.

Ulkomaalainen kantaa ristiä

2. Kun Jeesus ei pystynyt kantamaan ristiä, kenet pakotettiin kantamaan se? Oliko hän Juudan kansaa?

Luuk. 23:26. Ja viedessään häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta; ja hänen olalleen he panivat ristin kannettavaksi Jeesuksen jäljessä.

“Mutta kun toisen ruoskimisen jälkeen risti laskettiin Hänen päälleen, ei ihmisluonto voinut enää kestää. Hän vaipui tajuttomana taakkansa alle... Hänen vainoojansa näkivät nyt, että Hänen oli mahdotonta kantaa taakkaansa pitemmälle. He olivat pulassa, mistä löytäisivät jonkun kantamaan tätä nöyryyttävää taakkaa... Ei edes kukaan Häntä seuraavasta kansanjoukosta tahtonut nöyryyä kantamaan ristiä. Tällöin muuan muukalainen, Siimon Kyreneläinen, joka on tulossa maalta, kohtaa tuon joukon. Hän kuulee kansan pilkkapuheet ja herjaukset, ja hän kuulee halveksivasti

toistettavan sanoja: Tehkää tietä juutalaisten kuninkaalle. Hän pysähtyy hämmästyneenä katsemaan tätä näkyä, ja kun hän ilmaisee säälinensä, he tarttuvat häneen ja asettavat ristin hänen olkapäilleen. Siimon oli kuullut Jeesuksesta. Hänen poikansa uskoivat Vapahtajaan, mutta hän itse ei ollut opetuslapsi. Ristin kantaminen Golgatalle koitui Siimonille siunaukseksi, ja hän oli koko elämänsä kiittollinen tästä johdatuksesta. Se johti hänet vapaaehtoisesti ottamaan kannettavakseen Kristuksen ristin ja aina iloisena kestäämään sen painon.” AT. s. 716.

Varoitus tulevasta tuhosta

3. Mitä tunteita jotkut naiset, jotka todistivat näitä kauheita tapahtumia tiellä Golgatalle, ilmaisivat? Miten se vaikutti Jeesukseen, kun Hän katsoi tuleviin vuosiin ja näki kärsimykset, jotka tulisivat Hänen valitun kansansa osaksi?

Luuk. 23:27-29. Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä. Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: "Jerusalem tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne. Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.'

“Useita naisia on siinä joukossa, joka seuraa viatonta uhria Hänen julmaa kuolemaansa kohden. Heidän huomionsa on kiintynyt Jeesukseen. Jotkut heistä ovat nähneet Hänet ennenkin. Muutamat ovat tuoneet Hänen luokseen sairaita ja kärsiviä. Toiset ovat itse parantuneet... He ihmettelevät kansanjoukon vihaa Häntä kohtaan, jonka puolesta heidän oma sydämensä on heltynyt ja murtumaisillaan... nämä naiset tuovat julki myötätuntonsa. Kun Jeesus vaipuu pyörtyneenä ristinsä alle, he puhkeavat äänekkäisiin valituksiin... Vaikka Hän oli kauheissa kärsimyksissä kantaessaan maailman syntejä, ei Hän ollut välittämättä surun ilmauksista. Hän katsoi näitä naisia hellästi ja säälien. He eivät uskoneet Häneen. Hän tiesi, etteivät he valittaneet siksi, että Hän oli Jumalan lähettämä, vaan inhimillisten säälintunteiden liikuttamina. Hän ei halveksinut heidän myötätuntoaan, mutta se herätti Hänen sydämessään suurempaa sääliä heitä kohtaan... Edessään olevasta näystä Jeesus katsoi kauemmas, Jerusalemin hävityksen aikoihin. Siinä kauheassa onnettomuudessa tuhoutuisi lapsineen moni, joka nyt itki Hänen tähtensä.” AT. s. 717.

Kärsiminen ja rakkauden rukous

4. Kuinka Jeesus toimi johdonmukaisesti koko ristiinnaulitsemisen piinaavan koettelemuksen ajan? Kärsien hirvittävää surua ja kipua, mitä Hän rukoili Isältään vihollistensa puolesta?

Luuk. 23:32-35. Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.

Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle. Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he

tekevät." Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseensä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu."

“Vapahtaja ei päästänyt valituksen ääntäkään. Hänen kasvonsa pysyivät tyyninä ja rauhallisina, mutta suuria hikipisaroita kihosi Hänen otsalleen. Ei ainoakaan säälivä käsi pyyhkinyt kuolemankastetta Hänen kasvoiltaan eivätkä mitkään myötätuntoa tai vankkumatonta uskollisuutta ilmaisevat sanat tukeneet Hänen ihmissydäntään. Sotilaiden tehdessä hirveätä työtäan Jeesus rukoili vihollistensa puolesta... Hän ei toivottanut kirousta sotilaille, jotka kohtelivat Häntä näin raa'asti. Ei Hän myöskään huutanut kosta papeille tai hallitusmiehille, jotka nauttivat tarkoituksensa täyttymisestä. Kristus sääli heitä heidän tietämättömyydessään ja syyllisyydessään. Hän lähetti vain anteeksipyyntön heidän puolestaan — »sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät». Jos he olisivat tienneet kiduttavansa Häntä, joka oli tullut pelastamaan syntienlangenneen ihmiskunnan ikuisesta perikadosta, he olisivat joutuneet katumuksen ja kauhun valtaan. Mutta heidän tietämättömyytensä ei poistanut heidän syyllisyyttään... Kristuksen rukous vihollistensa puolesta käsitti koko maailman. Se sulki piiriinsä jokaisen syntisen, joka oli elänyt tai tulisi elämään maailman alusta ajan loppuun asti. Kaikki ovat syyllisiä Jumalan Pojan ristiinnaulitsemiseen. Kaikille tarjotaan vapaasti anteeksianto.” AT. s. 718,719.

Juutalaisten kuningas

5. Mikä kirjoitus pantiin ristiin Pilatuksen määräyksestä? Mikä oli ylimmäisen papin mielipide tästä kirjoituksesta?

Joh. 19:19-22. Ja Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin; ja se oli näin kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas." Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hebreaksi, latinaksi ja kreikaksi. Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'" Pilatus vastasi: "Minkä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin."

“Niin pian kuin Jeesus oli naulittu ristiin, voimakkaat miehet kohottivat sen pystyyn ja suurella voimalla työnsivät sen sille valmistettuun paikkaan... Tämä kirjoitus harmitti juutalaisia... Pilatus kirjoitti heidän ilmaisemansa ajatuksen. Mitään rikosta siinä ei mainittu, vain että Jeesus oli juutalaisten kuningas. Tämä kirjoitus oli todellinen tunnustus juutalaisten alamaisuudesta Rooman vallalle. Se julisti, että kuka vain väittäisi olevansa Israelin kuningas, saisi kuolemantuomion... Papit näkivät, mitä he olivat tehneet, ja pyysivät Pilatusta muuttamaan kirjoituksen... Mutta Pilatus oli harmistunut aikaisemman heikkoutensa vuoksi ja halveksi koko sydämestään kateellisia ja viekkaita pappeja ja hallitusmiehiä. Hän vastasi kylmästi. »Minkä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin.» Korkeampi voima kuin Pilatus tai juutalaiset oli johtanut panemaan tuon kirjoituksen Jeesuksen pään päälle. Jumala oli johdattanut niin, että se saisi ihmiset ajattelemaan ja tutkimaan kirjoituksia. Paikka, missä Jeesus

ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Tuhansia ihmisiä kaikista maista oli silloin Jerusalemissa, ja heidän tietoonsa tulisi kirjoitus, jossa Jeesus nasaretilainen julistettaisiin Messiaaksi. Se oli totinen totuus, jonka Jumalan ohjaama käsi oli kirjoittanut.” AT. s. 719,720.

Täyttyvä ennustus

6. Mitä Jeesuksen vaatteille tapahtui? Mitä Hänen vaatteistaan oli ennustettu profetiassa vuosisatoja aiemmin?

Joh. 19:23,24. Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu. Sentähden he sanoivat toisilleen: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa." Ja sotamiehet tekivät niin.

Ps. 22:16-18. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen;

“Kristuksen kärsimykset ristillä olivat profetian täyttymystä. Vuosisatoja ennen ristiinnaulitsemista Vapahtaja oli ennustanut, millaista kohtelua Hän saisi osakseen. »Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.» Ps. 22:17-19. Hänen vaatteitaan koskeva ennustus täyttyi ristiinnaulitun ystävien tai vihollisten sekaantumatta asiaan. Hänen vaatteensa annettiin sotilaille, jotka olivat naulinneet Hänet ristiin. Kristus kuuli miesten kiistelevän jakaessaan Hänen vaatteitaan. Hänen ihokkaansa oli kokonaan kudottu ilman saumoja, ja he sanoivat: »Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva.»” AT. s. 720.

7. Kun Hän oli janoinen, mitä Hänelle annettiin juotavaksi? Mikä toinen ennustus näin täyttyi?

Matt. 27:33,34. Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi - se on: pääkallon paikaksi - he tarjosivat hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda.

“Eräessä toisessa ennustuksessa Vapahtaja lausui: »Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä.» Ps. 69:21, 22. Niille, jotka kärsivät ristinkuoleman, oli luvallista antaa huumausainetta tuskien lievittämiseksi. Tätä tarjottiin Jeesuksellekin, mutta kun Hän oli maistanut sitä, Hän kieltäytyi siitä. Hän ei halunnut nauttia mitään, mikä sumentaishi Hänen ymmärryksensä. Hänen uskonsa täytyi pysyä lujasti kiinni

Jumalassa. Se oli Hänen ainoa voimansa. Hänen aistiensa sumentaminen olisi hyödyttänyt Saatanaa.! AT. s. 719, 721.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kuinka monella meistä olisi voimaa kestää hiljaa ja rauhallisesti kaikki pahoinpitelyt ja kiusaaminen, jotka Jeesukseen kohdistuivat?
- Mitä tulee mieleen, kun ajattelemme Jeesusta rukoilemassa mestaajiensa puolesta, jopa sotilaiden, jotka kiinnittivät nauloilla Hänen kätensä ja jalkansa ristiin?
- Mikä varoitus siinä on kaikille, kun luemme, että ihmiset voivat tulla niin julmiksi, että kieltävät raikkaan veden Häneltä, joka antoi henkensä heidän edestään?

Lisätutkisteluksi:

“Kun Vapahtajamme suostui ottamaan kärsimyksen maljan pelastaakseen syntiset, Hänen kärsimyksenkestokykynsä oli ainoa raja Hänen kärsimyksilleen... Kuollessaan meidän puolestamme Hän maksoi meidän velkamme. Ei voida sanoa, että Jumala olisi vähentänyt synnin syyllisyyttä. Hän sanoo: 'Oman ykseyteni tähden Isän kanssa minun on mahdollista maksaa synnin rangaistus. Kuolemani kautta on poistettu este Hänen rakkaudelleen. Hänen armonsa voi toimia rajoittamaetomattomasti.' Kristus on meidän Vapahtajamme. Hän on se Sana, joka tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Hän on se lähde, jossa meidät voidaan pestä ja puhdistaa kaikesta epäpuhtaudesta. Hän on se kallisarvoinen uhri, joka on annettu ihmisen sovittamiseksi. Taivaankaikkeus, lankeamattomat maailmat, langennut maailma ja pahan liitto eivät voi sanoa, että Jumala voisi tehdä enemmän ihmisen pelastamiseksi, kuin mitä Hän on tehnyt. Hänen lahjaansa ei voida milloinkaan ylittää, eikä Hän voi ilmaista rakkautensa syvyyttä runsaammin. Golgata esittää Hänen työnsä kruunun. Ihmisen tehtävä on vastata Hänen suureen rakkauteensa ottamalla vastaan pelastuksen siunaus, jonka Herra on tehnyt ihmisille mahdolliseksi saavuttaa.” *That I May Know Him*, p. 69.

9

Sapattina 27. toukokuuta 2017

Kuolinkamppailu ristillä

“Heidän Vapahtajansa oli hylätty ja tuomittu, ja naulittu häpeälliseen ristiin. Juutalaiset papit ja hallitusmiehet olivat julistaneet pilkaten: 'Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.' Mutta tuo risti, häpeän ja kidutuksen väline, toi toivon ja pelastuksen maailmalle. Uskovaiset järjestäytyivät uudestaan; heidän toivottomuutensa ja avuttomuutensa oli poissa. He olivat muuttuneet luonteeltaan ja yhdistyneet kristillisen rakkauden siteillä.” *Testimonies to Ministers and Gospel*

Paljon enemmän kuin ruumiillista kipua

1. Jeesuksen riippuessa ristillä, millaista muuta kidutusta ihmiset hänelle aiheuttivat? Mitä alentavia huomautuksia joku lausui, ilman että hänellä olisi ollut pienintäkään tietoa siitä, mitä Vapahtajan sanat tarkoittivat?

Matt. 27:39,40. Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä 40. ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan temppelein ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä."

“Monet olisivat Kristuksen seuraajia, jos Hän astuisi alas ristiltä ja ilmestyisi heille sellaisella tavalla, kun he haluavat. Jos Hän toisi rikkauksia ja huvituksia, monet ottaisivat Hänet vastaan iloiten ja kruunaisivat Hänet kaiken Herraksi. Jos Hän vain panisi syrjään nöyryytöksensä ja kärsimyksensä ja huutaisi: 'Jos joku haluaa seurata minua, hän miellyttäköön itseään ja nauttikoon maailmasta, niin hän on minun opetuslapseni', kansanjoukot uskoisivat Häneen. Mutta siunattu Jeesus ei tule meidän tykömme missään muussa luonteessa kuin nöyränä ja alhaisesti Ristiinnaulittuna. Meidän täytyy osallistua Hänen itse kieltäytyksestään ja kärsimyksestään täällä, jos haluamme saada kruunun tämän jälkeen.” *Our High Calling*, p. 288.

“Kansan opettajat olivat saaneet tietämättömän roskajoukon lausumaan tuomion Hänelle, jota monet eivät olleet nähneet, ennen kuin heitä pyydettiin todistamaan Häntä vastaan.” AT.

2. Olivatko ylimmäiset papit ja juutalaiset johtajat enemmän kiinnostuneita tuntemaan ennustuksia, joissa kerrottiin Jumalan Karitsan suuresta uhrista, vai Hänen pilkkaamisestaan?

Matt. 27:41,42. Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen."

“Kärsivä ja kuoleva Jeesus kuuli joka sanan, kun papit lausuiivat: »Muita Hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan Hän Israelin kuningas: astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme Häneen.» Kristus olisi kyllä voinut astua alas ristiltä. Mutta koska Hän ei tahtonut pelastaa itseään, on syntisellä toivoa Jumalan anteeksiannosta ja suosiesta.” AT. s. 721.

“Koska Kristus ei pelastanut itseään, syntisellä on toivoa anteeksiannosta ja Jumalan suosiesta. Jos Kristus olisi epäonnistunut toimiessaan syntisten pelastamiseksi, Aadamin poikien ja tyttörien viimeinen toivo olisi menetetty. Kristuksen koko elämä oli itse kieltäytyksen ja itsensä uhraamisen elämää; ja syy siihen, miksi on niin harvoja todellisia kristittyjä, on heidän itsensä hemmotteleminen ja itsensä miellyttäminen itse kieltäytyksen ja itsensä uhraamisen sijaan.” *This Day with God*, p. 236.

3. Tiesivätkö uskonnolliset johtajat Messiasta koskevat ennustukset? Mitä

osoittaa se tosiasia, että nämä miehet puhuivat juuri niitä sanoja, jotka ennustus pani epäuskoisten suuhun?

Matt. 27:43. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'"

Ps. 22:7,8. 7. Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään:

“Pilkatessaan Vapahtajaa nuo miehet, jotka väittivät olevansa ennustusten selittäjiä, toistivat juuri ne sanat, jotka Raamattu oli ennustanut heidän lausuvan tässä tilaisuudessa. He eivät kuitenkaan sokeudessaan nähneet täyttävänsä ennustusta. Ne, jotka ivallisesti lausuiivat: »Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala Hänet, jos on Häneen mielistynyt, sillä Hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika'», eivät silloin ajatelleet, että heidän todistuksensa tulisi kaikumaan kautta aikojen. Mutta vaikka nämä sanat oli lausuttu pilkaten, ne johtivat ihmisiä tutkimaan kirjoituksia enemmän kuin koskaan ennen. Viisaat kuulivat, tutkivat, mietiskelivät ja rukoilivat. He eivät levänneet, ennen kuin vertaamalla raamatunkohtia toisiinsa saivat selville Kristuksen tehtävän tarkoituksen. Koskaan aikaisemmin ei Jeesuksesta tiedetty yleisesti niin paljon kuin Hänen riippuessaan ristillä Totuuden valo loisti monelle, joka katseli ristiinnaulitsemista ja kuuli Kristuksen sanat.” AT. s. 721,722.

Ilo ja lohdutus tuskan ja surun keskellä

4. Kärsien sieluntuskaa ristillä, mitä Jeesuksen toisella puolella oleva ryöväri sanoi Jeesukselle? Mitä toinen ryöväri sanoi hänelle, tietäen heidän syllisyytensä?

Luuk. 23:39,41. Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä." Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?"

“Yksi lohdun säde tuli Jeesukselle Hänen kärsiessään ristillä. Se oli katuvaan rosvoon rukous. Molemmat miehet, jotka ristiinnaulittiin Jeesuksen kanssa, olivat ensin herjanneet Häntä, ja toinen tuli kärsimyksissään vain yhä epätoivoisemmaksi ja uhmaavammaksi. Mutta niin ei käynyt hänen toverilleen. Tämä mies ei ollut paatunut rikollinen. Huono seura oli johtanut hänet harhaan, mutta hän oli vähemmän syyllinen kuin monet, jotka ristin juurella seisoen herjasivat Vapahtajaa. Hän tulee jälleen vakuuttuneeksi siitä, että tämä on Kristus. Kääntyen toverinsa puoleen hän lausuu: »Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?» Kuolevilla rosvoilla ei enää ole mitään pelättävää ihmisten puolelta. Mutta toinen heistä saa yhä varmemman vakaumuksen, että on Jumala pelättävänä, ja tulevaisuus saa hänet vapisemaan. Ja nyt hän on kokonaan synnin tahraama, ja hänen elämänsä on päättymäisillään. »Me tosin kärsimme oikeuden mukaan», hän voi hki, »sillä me saamme, mitä meidän tekemme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt.» AT. s. 722.

5. Mitä katuva ryöväri, joka tunnisti Jeesuksen viattomuuden, pyysi Häneltä?

Minkä lohdullisen vastauksen hän sai välittömästi?

Luuk. 23:42,43. Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

“Kuultuaan tuomionsa rosvo oli joutunut epätoivon valtaan, mutta nyt alkoi hänen mielessään herätä utoja, arkoja ajatuksia... Hän oli nähnyt ja lukenut Jeesuksen pään päällä olevan kirjoituksen. Hän oli kuullut ohikulkijain toistavan sen, muutamien surullisina, vapisevin huulin, toisten taas pilkaten ja ivaten. Pyhä Henki valaisee hänen mieltään, ja vähitellen todistusten ketju liittyy yhteen. Haavoitetussa, pilkatussa, ristillä riippuvassa Jeesuksessa hän näkee Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnin. Toivo ja tuska väreilevät hänen äänessään, kun hän avuttomana, kuolevana heittäytyy kuolevan Vapahtajan huomaan. »Jeesus, muista minua», hän huutaa, »kun tulet valtakuntaasi». Vastaus tuli nopeasti. Pehmeä, sointuva ääni lausui hellät, sää- livät ja voimakkaat sanat: Totisesti sanon sinulle tänä päivänä, sinun pitää oleman minun kanssani paratiisissa... Hän antoi tämän lupauksen ristiinnaulitsemispäivänään, näennäisen tappion ja pimeyden päivänä. »Tänä päivänä», vähän ennen kuolemaansa ristillä pahantekijänä Kristus vakuuttaa syntisraukalle: »Olet oleva minun kanssani paratiisissa.»” AT. s. 722,723.

6. Kuinka ennustus Messiaasta, joka kuolisi rikollisten kanssa, täyttyi?

Mark. 15:27,28. Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolelleen.

Jes. 53:12. Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.

“Jeesuksen kanssa ristiinnaulitut rosvo asetettiin »yksi kummallekin puolelle ja Jeesus keskelle». Näin tehtiin pappien ja hallitusmiesten määräyksestä. Kristuksen paikan molempien ryövärien keskellä piti osoittaa, että Hän oli suurin rikollinen noista kolmesta. Näin täyttyi kirjoitus: »Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.» Jes. 53: 12. Mutta papit eivät nähneet tekonsa täyttä merkitystä. Kun Jeesus ristiinnaulittuna rosvojen kanssa asetettiin »keskelle», niin Hänen ristinsä pantiin syntisen maailman keskelle. Ja katuvalla ryövärielle lausutut anteeksiannon sanat syyttivät valon, joka loistaa maailman kaukaisimpiinkin kolkkiin. Hämmästyneinä enkelit katselivat Jeesuksen ääretöntä rakkautta, joka mitä kauheimmissa sielun ja ruumiin tuskissakin ajatteli vain toisia ja rohkaisi katuvaa sielua uskomaan. Alennustilassaan Hän profeettana oli puhunut Jerusalemin tyttärille, pappina ja puolustajana Hän oli pyytänyt Isää antamaan Hänen murhaajilleen anteeksi, ja rakastavana Vapahtajana Hän oli antanut anteeksi katuvan ryöväriin synnit.” AT. s. 724.

Lohdutus Hänen äidilleen

7. Sen sijaan, että olisi ajatellut itseään, kärsimyksiään ja lähellä olevaa kuolemaansa, millaista rakkautta Jeesus ilmaisi nähdessään äitinsä kasvot tuskan ja kyynelien täyttämänä? Kenen huomaan Hän uskoi äitinsä?

Joh. 19:25,27. Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena.... Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

“Kuolinhetkellään Jeesus muisti äitiään... Johannes ymmärsi Kristuksen sanat ja otti tehtävän vastaan. Hän otti heti Marian kotiinsa ja siitä lähtien huolehti hänestä hellästi. Oi säälivää, rakastavaa Vapahtajaa, joka ruumiillisten kärsimystensä ja sieluntuskiensa keskellä hellästi huolehti äidistään!... Näin Hän hankki äidilleen, mitä tämä eniten tarvitsi: sellaisen henkilön hellän myötätunnon, joka rakasti häntä, koska rakasti Jeesusta. Ja ottaessaan vastaan tämän pyhän luottamustehtävän Johannes sai suuren siunauksen. Jeesuksen äiti muistutti häntä lakkaamatta hänen rakkaasta Mestaristaan. Kristuksen täydellinen esimerkki lapsen rakkaudesta vanhempiinsa luo himmentymätöntä valoaan aikakausiensa hämärään. Jeesus oli lähes kolmenkymmenen vuoden ajan jokapäiväisellä työllään auttanut kodin taakkojen kantamisessa. Ja nyt kuolintuskissaankin Hän muistaa huolehtia surevasta leskiäidistään. Sama henki ilmenee Herran jokaisessa opetuslapsessa. Kristuksen seuraajat tuntevat kuuluvan uskuntoonsa, että he kunnioittavat vanhempiaan ja huolehtivat heistä. Sydän, jossa asuu Kristuksen rakkaus, uhkuu aina isää ja äitiä kohtaan hellää rakkautta ja huolenpitoa.” AT. s. 724,725.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Onko mitään viitteitä siitä, että Jeesus olisi tuntenut häpeää kuullessaan kuolemaan tuomitun miehen puhuvan Hänelle?
- Kuinka kauan katuvan ryövärin täytyi odottaa saadakseen anteeksi syntinsä ja lupauksen pelastuksesta?
- Kun Jeesus antoi välittömästi vastauksen ryöväriille, millaisen luottamuksen Jeesukseen tulisi luonnehtia meidän suhdettamme Häneen?

Lisätutkisteluksi

“Kristus oli taivaan ja maan Herra, mutta meidän tähtemme Hän tuli köyhäksi, että me Hänen köyhydestään rikastuisimme. Hän oli Jumalan kaltainen, mutta Hän nöyryytti itsensä ja otti palvelijan muodon, voidakseen pelastaa meidät. Hän antoi henkensä meidän lunnaksemme. Otammeko vastaan tämän uhrin? Jumalan ainokainen Poika luettiin pahantekijäin joukkoon, ettei ihminen joutuisi kadotukseen vaan saisi iankaikkisen elämän. Iankaikkinen elämä tulee olemaan heidän perintönsä, jos he ovat halukkaita nöyryyttämään ylpeän sydämensä ja osallistumaan Hänen kärsimyksiinsä. Hän kesti kärsivällisesti häpeän ja pilkan, jotta Hän voisi pelastaa jokaisen syntisen ihmisen, joka tarttuisi Häneen elävän uskon kautta. Riippuessaan ristillä ja antaessaan henkensä meidän lunnaksemme, Hänen murhaajansa ivasivat

Häntä sanoen: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.' Matt. 27:42.... Hän olisi voinut kieltäytyä kuolemasta tällä tavalla, mutta Hän kärsi, jotta maailma voitaisiin lunastaa Hänen kauttaan Saatanan vaatimuksista ja vallasta. Hänen kuolemansa kautta kaikki, jotka uskovat Häneen, voivat saada iankaikkisen elämän." *The Upward Look*, p. 134.

10

Sapattina 3. kesäkuuta 2017

Viimeiset hetket

"Saatanallisen vaikutuksen yllyttämänä kansa vaati Kristuksen ristiinnaulitsemista. Koko taivas katseli Kristuksen nöyryytyksen askelmia - Hänen koettelemustaan, hylkäämistä ja kuolemaa. Kun Hän ristillä huusi: 'Se on täytetty', taistelu päättyi. Viattoman veri oli vuodatettu syyllisen puolesta. Hänen antamansa elämä pelasti ihmissuvun iankaikkisesta kuolemasta ja sinetöi sen tuomion, jolla oli kuolema vallassaan - paholaisen." *Christ Triumphant*, p. 290.

Valosta pimeyteen

1. Mitä tapahtui kirkkaassa päivänvalossa, kun Jeesus oli ollut useita tunteja ristillä? Mikä epätavallinen tapahtuma tapahtui Hänen viimeisten hetkiensä aikana, ja mitä se merkitsi?

Mark. 15:33. Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.

"Hämmästyneinä enkelit katselivat Vapahtajan epätoivoista tuskaa. Taivaan joukot peittivät kasvonsa tältä kauhealta näyltä. Eloton luontokin ilmaisi myötätuntonsa pahoinpideltyä ja kuolevaa Luojaansa kohtaan. Aurinko kieltäytyi paistamasta tälle kauhealle kohtaukselle. Se oli täydellä loistollaan valaissut maailmaa keskipäivällä, kun se äkkiä näytti häviävän jäljettömiin. Täydellinen pimeys peitti ristin kuten musta vaate. »Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.» Silloin ei ollut auringonpimennystä eikä muutakaan luonnollista syytä tähän pimeyteen, joka oli kuin keskiyö ilman kuuta tai tähtiä." AT. s. 726.

"Pimeys ilmaisi luonnon myötätuntoa Kristusta kohtaan Hänen kuolinkamppailussaan. Se ilmaisi ihmiskunnalle, että vanhurskauden Aurinko, maailman Valo, oli vetämässä säteensä pois aikoinaan niin suositulta Jerusalemin kaupungilta, ja maailmalta. Se oli ihmeellinen Jumalan antama todistus, joka vahvisti sukupolvien uskon." *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1180.

2. Mikä oli merkittävää siinä pimeydessä, joka kätki Jeesuksen elämän viime hetket ja esti ihmisiä katsomasta Hänen kasvojaan?

Jes. 63:3, alkuosa. "Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut minun kanssani;

“Yksin Hänen täytyi kulkea polkunsa; yksin kantaa taakkansa. Hänen yllään, joka riisui kirkkauden ja otti päälleen ihmisen heikkouden, lepäsi maailman lunastus. Hän näki ja tunsu sen kaiken, mutta Hänen tarkoituksensa oli vakaa. Hänen kädessään lepäsi langenneen suvun pelastus, ja Hän ojensi kätensä ja tarttui Kaikkivaltiaan rakkauden käteen.” *God’s Amazing Grace*, p. 163.

“Isä oli Poikansa kanssa. Hän ei kuitenkaan ilmaissut läsnäoloaan... Jumala verhosi paksuun pimeyteen Poikansa viimeiset tuskan hetket. Kaikki, jotka olivat nähneet Kristuksen kärsimykset, olivat tulleet vakuuttuneiksi Hänen jumaluudestaan. Ihminen, joka kerrankin oli nähnyt nuo kasvot, ei voinut niitä koskaan unohtaa. Kuten Kainin kasvot ilmaisivat hänet murhaajaksi, samoin Kristuksen kasvot ilmaisivat viattomuutta, rauhaa ja lempeyttä; ne olivat Jumalan kuva. Mutta Hänen syyttäjänsä eivät välittäneet tuosta taivaan sinetistä. Pitkinä tuskan hetkinä olivat" pilkkaavat kansanjoukot tuijottaneet Jeesusta. Nyt Jumala armosaan verhosi Hänet viittaansa.” AT. s. 726,727.

3. Mikä osoittaa, että kaikki ihmiset olivat pimeyden verhoamina? Mikä sai jotkut heistä ajattelemaan, että Jumalan kosto siitä, mitä he olivat tehneet Hänen Pojalleen, lankeaisi heidän ylleen?

Job 5:13,14. hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa; ovelain juonet raukeavat: päivällä he joutuvat pimeään ja hapuilevat keskipäivällä niinkuin yöllä.

Job 12:25. He haparoivat pimeässä valoa vailla, ja hän panee heidät hoipertelemaan kuin juopuneet.”

“Haudan hiljaisuus oli langennut Golgatan yli. Ristin ympärillä seisova joukko oli kuvaamattoman kauhun vallassa. Kiroukset ja herjaukset katkesivat kesken. Miehet, naiset ja lapset lankesivat pitkälleen maahan. Pilvestä leimahti silloin tällöin kirkkaita salamia paljastaen ristin ja ristiinnaulitun Lunastajan. Papit, hallitusmiehet, kirjanoppineet, pyövelit ja kansanjoukko, kaikki luulivat kostonhetkensä nyt koittaneen. Hetken kuluttua joku kuiskasi, että Jeesus nyt astuisi alas ristiltä. Jotkut yrittivät hapuilla tietä takaisin kaupunkiin, lyöden rintoihinsa ja valittaen peloissaan.” AT. s. 727.

Huuto Jumalan puoleen

4. Kun pimeys hieman hälveni, mitä Jeesus huusi? Mitä ajatuksia liikkui ihmisten mielissä?

Mark. 15:34. Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on käännettyinä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

"Yhdeksännellä hetkellä pimeys poistui kansan yltä, mutta verhosi vielä Vapahtajan. Se kuvasi sitä tuskaa ja kauhua, joka lepäsi Hänen sydämellään. Ei yhdenkään silmä nähnyt ristiä ympäröivän pimeyden läpi, eikä kukaan voinut nähdä sitä vielä synkempää pimeyttä, joka peitti Kristuksen kärsivän sielun. Vihaiset salamat näyttivät sinkoutuvan Häntä kohti Hänen riippuessaan ristillä. Sitten »Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: 'Eeli, Eeli lama sabaktani?' Se on: Jumalani, Jumalani, miksi

minut hylkäsit?» Kun ulkonainen pimeys laskeutui Kristuksen ylle, monet huusivat: »Taivaan kosto on Hänen yllään. Jumalan vihan salamat ovat kohdanneet Häntä, koska Hän väitti olevansa Jumalan Poika.» Monet Häneen uskovat kuulivat Hänen epätoivoisen huutonsa. Heidän toivonsa petti. Jos Jumala oli hylännyt Jeesuksen, mihin Hänen seuraajansa sitten voisivat luottaa?" AT. s. 727.

5. Mitä Jeesuksen huuto Isänsä puoleen paljastaa? Mitä jotkut ihmiset luulivat Hänen sanojensa tarkoittavan?

Matt. 27:47,49. Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisoivat: "Hän huutaa Eliasta." Mutta muut sanoivat: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan."

"Kuka pystyy arvioimaan sielun arvon? Jos haluat tietää sen arvon, mene Getsemaneeseen ja valvo siellä Kristuksen kanssa nuo tuskan tunnit, jolloin hänen suuret hikipisaransa olivat kuin veripisaroita. Katso ristille kohotettua Vapahtajaa. Kuule hänen tuskanhuutonsa: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit'. Katso haavoitettua päätä, puhkaistua kylkeä ja lävistettyjä jalkoja. Muista, että Kristus vaaransi kaiken. Lunastuksemme tähden oli taivaskin vaaran alaisena. Kun viivyt ristin juurella ja muistat, että yhdenkin syntisen tähden Kristus olisi uhrannut henkensä, niin voit arvioida sielun arvon." KV. s. 142.

Viimeinen pyyntö

6. Kun Jeesuksen työ maan päällä ja ristillä lähestyi loppuaan, mitä Jeesus sanoi? Kuinka Hän oli esimerkkinä jokaiselle tässä suhteessa, niin kuin muutenkin?

Joh. 19:28,29. Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano." Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen.

"Kun pimeys haihtui Kristuksen ahdistetusta sielusta, Hän tunsu jälleen ruumiilliset kärsimyksensä ja sanoi: »Minun on jano.» Eräs roomalainen sotilas, jota säälisti nähdessään Hänen kuivuneet huulensa, otti sienen isoppikorren päähän ja kastettuaan sen hapanviiniastiaan ojensi sen Jeesukselle." AT. s. 727.

"Jeesuksen maanpäällinen työ oli nyt miltei suoritettu. Hänen kieltänsä kuivasi, ja hän sanoi: »Minun on jano.» He kastoivat sienen etikkaan ja sappeen ja ojensivat sen Hänen juoda; ja maistettuaan sitä Hän kieltäytyi juomasta. Ja nyt elämän ja kirkkauden Herra teki kuolemaa ihmissuvun sovintouhrina. Hän otti päälleen Isän vihan ihmisen sijaisena, mikä teki tämän Hänen juomansa maljan niin kitkeräksi ja mursi Jumalan Pojan sydämen." LH. s. 174.

"minä olen voittanut maailman». Joh. 16: 33. Sen, joka taistelee ruokahalun voimaa vastaan, tulee katsoa Vapahtajaan, kun Hän on kiusattuna erämaassa. Näe Hänet tuskissaan ristillä, kun Hän huudahti: »Minun on jano.» Hän on kestänyt kaiken, mitä me mahdollisesti joudumme kärsimään. Hänen voittonsa kuuluu meille." AT. s. 104.

Loppu

7. Mihin sanoihin Hän päätti työnsä ja sieluntuskansa?

Joh. 19:30, alkuosa. Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanniinin, sanoi hän: "Se on täytetty",

"Äänettöminä katselijat odottavat tuon kauhean kohtauksen loppua. Aurinko paistoi, mutta risti oli vielä pimeyden peitossa. Papi ja hallitusmiehet katsoivat Jerusalemiä kohden ja katso, synkkä pilvi oli laskeutunut kaupungin ja Juudean tasangon ylle. Vanhurskauden Aurinko, maailman Valo, peitti säteensä Jerusalemilta, kerran niin suosituilta kaupungilta. Jumalan vihan tuliset salammat suuntautuivat tuomittua kaupunkia kohden. Äkkiä pimeys hälveni ristin ympäriltä, ja Jeesus huusi kirkkaalla äänellä, ikään kuin pasuunan pauhinalla, joka näytti kaikuvan kautta koko luomakunnan: »Se on täytetty.»" AT. s. 728.

"Saatana on kuoleman aiheuttaja. Mitä Kristus teki murrettuaan Saatanan kuoleman vallan alla? Kristuksen viimeiset sanat ennen kuolemaansa ristillä olivat: 'Se on täytetty'. Paholainen näki, että hän oli mennyt liian pitkälle. Kuolemallaan Kristus varmisti Saatanan kuoleman ja toi kuolemattomuuden esiin." *Christ Triumphant*, p. 287.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Kuinka Jeesus kohtasi kamppailun synnin kanssa ihmisten arvostelun ja kuoleman tuskien keskellä?
- Paljonko pikari kylmää vettä maksaa? Ajattele, että emme voi edes sitä tarjota kalliille Vapahtajalle!
- Kuinka moni ihminen voi elämänsä päättyessä sanoa, että on suorittanut kaiken, mitä piti tehdä?

Lisätutkisteluksi

"Kristuksen työ päättyi, kun Hän kuoli ristillä huutaen suureen ääneen: 'Se on täytetty.' Tie oli avattu; esirippu halkesi kahtia. Syntiset voivat lähestyä Jumalaa ilman uhreja, ilman papin palvelusta. Kristus oli itse pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. Taivas oli Hänen kotinsa. Hän tuli tähän maailmaan ilmaisemaan Isää. Hänen työnsä nöyryytyksessä ja taistelussa oli tehty. Hän nousi ylös taivaaseen ja asettui Isän oikealle puolelle." *Christ Triumphant*, p. 293.

"Kun Hänen oli astuttava viimeisiä askeleitaan alennuksensa tiellä, kun syvin tuska lähestyi Hänen sieluaan, Hän sanoi opetuslapsilleen: »Maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.» »Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos». Joh. 14:30; 16:11; 12:31. Profeetallisella silmällään Jeesus näki, mitä tapahtuisi Hänen viimeisessä suuressa taistelussaan. Hän tiesi, että kun Hän huudahtaisi: »Se on täytetty!» koko taivas riemuitsisi. Hänen korvansa kuuluivat kaukaisia säveliä ja voitonhuutoja taivaan saleista. Hän tiesi, että silloin soitettaisiin Saatanan valtakunnan kuolinkelloja ja että Kristuksen nimi

11

Sapattina 10. kesäkuuta 2017

Hän antoi henkensä

“Viaton Jumalan Poika riippui ristillä ruumis ruoskaniskujen haavoittamana. Hänen kätensä, jotka niin usein olivat ojentuneet siunaamaan, oli naulittu ristinpuuhun. Hänen jalkansa, jotka olivat väsymättömät rakkauden palveluksiin, oli lyöty kiinni puuhun. Hänen kuninkaallinen päänsä oli lävistetty orjantappurakruunulla, ja vapisevilta huulilta kaikui tuskanhuuto. Ja kaikki se, mitä Hän kesti - Hänen päästään, käsistään ja jaloistaan tihkuvat veripisarot, Hänen ruumistaan kiduttava tuska ja se sanomaton sieluntuska, joka täytti Hänen mielensä, kun Hänen Isänsä kasvot kätkeytyivät Häneltä - puhuu jokaiselle ihmislapselle sanoen: sinun tähtesi Jumalan Poika on valmis kestämään tämän syyllisyyden taakan, sinun tähtesi Hän tuhoaa kuoleman vallan ja aukaisee paratiisin portit. Hän, joka tyyntynyt raivoavan meren ja käveli vaahtoharjaisilla laineilla, joka sai pahat henget vapisemaan ja karkotti sairaudet, joka aukaisi sokeain silmät ja herätti kuolleet eloon - antaa itsensä uhriksi ristillä rakkaudesta sinua kohtaan.” AT. s.728.

Jeesuksen viimeiset sanat ristillä

1. Mitä tapahtui, kun Jeesus oli huutanut: 'Se on täytetty'? Kenelle nämä sanat oli suunnattu?

Matt. 27:50. Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

Luuk. 23:46. Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni." Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.

Joh. 19:30. Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

“Kuolinkamppailussaan Hän antaa kallisarvoisen henkensä, Hänen täytyy vain uskon kautta luottaa Häneen, jota on aina iloiten totellut... Kun Häneltä oli kielletty jopa kirkas toivo ja luottamus voittoon, jonka Hän tulee saamaan, Hän huutaa suureen ääneen: 'Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni.' Hän tunsu Isänsä luonteen, Hänen oikeudenmukaisuutensa, Hänen armonsa ja suuren rakkautensa, ja alistuen Hän jättäytyy Hänen käsiinsä.” *God's Amazing Grace*, p. 170.

“Maan järjestyminen, kallioiden halkeaminen, maanpiirin yli levinnyt pimeys ja Jeesuksen voimakas, suuri huuto: »Se on täytetty» , hänen antaessaan henkensä, saattoivat hänen vihollisensa levottomiksi ja hänen murhaajansa vapisemaan. Opetuslapsetkin ihmettelivät näitä merkillisiä ilmiöitä...” HK. s. 202.

Voimakkaita luonnonilmiöitä

2. Mitä Jeesuksen kuollessa tapahtui luonnossa sekä tempelissä?

Luuk. 23:45. sillä aurinko oli pimentynt. Ja temppelein esirippu repesi keskeltä kahtia.

Matt. 27:51. Ja katso, temppelein esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,

“Äkkiä pimeys hälveni ristin ympäriltä, ja Jeesus huusi kirkkaalla äänellä, ikään kuin pasuunan pauhinalla, joka näytti kaikuvan kautta koko luomakunnan: »Se on täytetty.» »Isä, Sinun käsiisi minä annan henkeni.» Valo ympäröi ristiä, ja Vapahtajan kasvot loistivat kirkkaina kuin aurinko. Sitten Hän painoi päänsä rintaansa vasten ja kuoli. Kauhean pimeyden keskellä, ikään kuin Jumalan hylkäämänä, Kristus oli tyhjentänyt pohjaan saakka ihmistuskien maljan. Noina kauheina hetkinä Hän oli luottanut aikaisemmin saamaansa todistukseen Isän hyväksymisestä. Hän tunsu Isänsä luonteen, Hän ymmärsi Hänen oikeudenmukaisuutensa, armonsa ja suuren rakkautensa. Uskon kautta Hän luotti Häneen, jota Hän aina oli iloiten totellut. Ja kun Hän kuuliaisena jättäytyi Jumalalle, hävisi tunne Isän suosion menettämisestä. Uskon kautta Kristus oli voittaja.” AT, s 728,729.

3. Mitä tapahtui muutamille haudoissa olleille? Mitä juutalaisten olisi pitänyt näistä tapahtumista ymmärtää?

Matt. 27:52,53. ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

“Maailma ei koskaan aikaisemmin ollut nähnyt sellaista näytelmää. Ihmiset seisivat lamautuneina, katsellen henkeään pidättäen Vapahtajaa. Jälleen pimeys peitti maan, ja kuului kumeata jyrinää, ikään kuin ukkosen jylinää. Tapahtui voimakas maanjäristys. Järkyttyneitä ihmisiä kerääntyi yhteen suuriksi joukoiksi. Seurasi kauhea hämmennys ja sekasorto. Ympäröivillä vuorilla kalliot halkesivat ja kaatuivat ryskyen tasangolle. Haudat aukenivat, ja kuolleet viskautuivat niistä esille. Koko luomakunta näytti hajoavan kappaleiksi. Papit, hallitusmiehet, pyövelit ja kansa makasivat pitkällään maassa mykkinä kauhusta.” AT. s. 729.

4. Minkä suuren uhrin Jeesus täytti kuolemassaan? Miten ihmisen lunastus suoritettiin siinä loppuun?

Joh. 1:29. Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"

Ilm. 5:6. Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoj Karitsa, ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.

Hebr. 9:12. meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

1. Piet. 1:18,19. tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,

“Kun kova huuto »Se on täytetty» kaikui Kristuksen huulilta, papit hoitivat parhaillaan virkaansa temppeleissä. Oli iltauhrin aika. Kristusta kuvaava karitsa oli tuotu teurastettavaksi. Puettuna kauniiseen ja merkitykselliseen pukuunsa pappi seisoi veitsi koholla kuten Aabraham aikoessaan uhrata poikansa. Kansa katseli tarkkaavaisena... Näkymätön käsi repäisee temppelein esiripun halki ylhäältä alas asti paljastaen kansan nähtäväksi paikan, jonka kerran täytti Jumalan läsnäolo. Tässä paikassa oli asunut Jumalan kirkkaus. Täällä Jumalan kirkkaus oli ilmestynyt armoistuimen päällä... Mutta katso, nyt verho oli halkaistu kahtia. Maallisen pyhäkön kaikkienpyhin ei enää olekaan pyhä... Pappi on juuri teurastamaisillaan uhrin, mutta veitsi putoaa hänen hervottomasta kädestään, ja karitsa pelastuu. Vertauskuva on kohdannut vastakuvansa Jumalan Pojan kuolemassa. Suuri uhri on annettu. Tie kaikkienpyhimpään on avattu. Uusi, elävä tie on valmistettu kaikille. Syntisen, surevan ihmiskunnan ei enää tarvitse odottaa ylimmäisen papin tulemistä.” AT. s. 729.

Sadanpäämiehen todistus

5. Minkä vakaumuksen roomalainen sadanpäämies ja hänen kanssaan olevat ilmaisivat, kun he näkivät luonnonmullistukset ja kaiken muun, mitä tapahtui Jeesuksen kuoleman yhteydessä?

Luuk. 23:47. Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Totisesti, tämä oli vanhurskas mies."

Matt. 27:54. Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika."

“Ristiinnaulitsemispäivän lopputapahtumat antoivat jälleen uuden todistuksen ennustuksen täyttymisestä ja Kristuksen jumaluudesta. Kun pimeys oli hävennyt ristin ympäriltä ja Vapahtajan kuolinhuuto kaikunut, kuultiin heti toisen äänen sanovan: »Totisesti tämä oli Jumalan Poika.» Matt. 27: 54. Näitä sanoja ei lausuttu kuiskaten. Kaikkien silmät kääntyivät katsomaan, mistä ne tulivat. Kuka oli puhunut? Se oli sadanpäämies, roomalainen sotilas. Vapahtajan jumalallinen kärsivällisyys ja Hänen äkillinen kuolemansa, voitonhuuto huulillaan, olivat tehneet tähän pakanaan syvän vaikutuksen. Ristillä riippuvassa, runnellussa ja raadellussa ruumiissa hän tunsi Jumalan Pojan muodon. Eikä hän voinut olla tunnustamatta uskoaan. Näin tuli jälleen todistetuksi, että Vapahtaja oli näkevä sielunsa vaivan palkan. Juuri Hänen kuolinpäivänään kolme miestä, jotka suuresti erosivat toisistaan, oli sanonut uskovansa Häneen — hän, joka oli roomalaisen vartioston päällikkö; hän, joka kantoi Vapahtajan ristiä ja hän, joka kuoli ristillä Hänen vierellään.” AT. s. 739.

Muita vaikutuksia

6. Mitä kansa yleisesti ajatteli näistä asioista?

Luuk. 23:48. Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa.

“Maan järkkyminen, läpätunkeva huuto, äkkiä tapahtuva kuolema, joka sai aikaan huudon, joka ei ollut kuiskauksen kaltainen: 'Se on täytetty', pakotti monien huuilta sanat: 'Totisesti tämä oli vanhurskas mies'; 'Totisesti tämä oli Jumalan Poika'. Monet, jotka olivat pilkanneet ja herjanneet Jumalan Poikaa, pelkäsivät hirveästi, että järjesevä maa ja huojuvat kalliot päättäisivät heidän oman elämänsä. He kiiruhtivat pois näytelmäpaikalta, lyöden rintaansa, kompuroiden ja kaatuillen, peloissaan, että maa avautuisi ja nielisi heidät. Salaperäisesti kahtia halkaistu esirippu temppeleissä muutti monien juutalaisten pappien uskonnollisia ajatuksia, ja monet vaihtoivat uskonsa. “ (Manuscript 91, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1108.

He seurasivat Häntä ristille

7. Ketkä seurasivat uskollisesti Jeesusta Galileasta Juudeaan ja Jerusalemissa Golgatalle, pysytellen niin lähellä Häntä kuin mahdollista?

Matt. 27:55,56. Ja siellä oli monta naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä; he seisoivat taampana katselemassa. Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti.

Mark. 15:40,41. Ja siellä oli myös naisia taampaa katselemassa. Näiden joukossa olivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome, jotka hänen ollessaan Galileassa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

“Naiset, jotka olivat olleet Kristuksen nöyriä seuraajia Hänen eläessään, eivät jättäisi Häntä...” *Early Writings*, p. 180.

“Opetuslapsi Johannes oli Galileasta tulleiden naisten kanssa jäänyt ristin juurelle.” AT. s. 742.

“‘Moni nainen oli siellä.’ Kristuksen ristin juurella... jonkin matkaan päässä... He olivat nähneet Hänen ihmetekonsa, kuulleet Hänen opetuksensa, ja Hän oli kääntynyt heidät pelastukseen; ja siksi he seurasivat Häntä, minne Hän menikin, vaikka satoja kilometrejä ja vaikeuksien ja pettymysten kautta. He olivat mukana, kun Hän voitokkaana saapui Jerusalemiin, ja nyt Hänen ristinsä juurella, eivätkä he jättäneet Häntä kuoleman tullen, ja Hänen haudallaan he olivat... Tämä kuvastaa sitä, mitä he olivat ennemmin tehneet, heidän matkaansa Galileasta Jerusalemiin, kun he palvelivat Häntä aineellisilla asioilla merkinä kiintymyksestään Häntä kohtaan...” *John Gill's Exposition of the Bible*, comments on Matthew 27:55.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Jeesuksen toiminnan aikana juutalaiset pyysivät Häneltä merkkiä Hänen jumaluudestaan. Uskoivatko he nyt Häneen nähtyään kaikki merkit, jotka liittyivät Hänen uhriinsa ja kuolemaansa?
- Kuinka merkittävää on, että oikeudenkäyntien aikana, tiellä Golgatalle ja uskonnollisten johtajien vastustaessa Jeesusta ja vaatiessa Hänen kuolemaansa, muutamat ulkomaalaiset ja yksi pahantekijä tunnistivat Hänet ja vastaanottivat

Hänet Vapahtajanaan ja Herranaan?

- Mitä voimme oppia näennäisestä ristiriidasta, kun opetuslapset pitivät Jeesuksen kuolemaa suurimpana koetuksena ja pettymyksenä, kun se oli kaikkien aikojen suurin voitto - ihmisen pelastuksen kannalta?

Lisätutkisteluksi

“Kristus ei antanut henkeään, ennen kuin Hän oli suorittanut sen työn, jota Hän tuli tekemään, ja kuolinhetkellään Hän huudahti: »Se on täytetty!» Joh. 19: 30. Taistelu oli voitettu. Hänen oikea kätensä ja pyhä käsivartensa olivat hankkineet Hänelle voiton. Voittajana Hän pystytti lippunsa ikuisille kukkuloille. Eikö enkelien keskuudessa vallinnut ilo? Koko taivas riemuitsi Vapahtajan voitosta. Saatana oli lyöty ja tiesi menettäneensä valtansa.” AT. s. 730.

12

Sapattina 17. kesäkuuta 2017

Leväten haudassa

“Kun kansa sai kuulla, että papit olivat surmauttaneet Jeesuksen, he alkoivat kysellä Hänen kuolemastaan. Oikeudenkäynnin yksityiskohdat pidettiin niin salassa kuin mahdollista, mutta sillä aikaa, kun Hän oli haudassa, Hänen nimensä oli tuhansien huulilla, ja kertomuksia Hänen valekuulustelustaan ja pappien ja hallitusmiesten epäinhimillisyydestä kerrottiin kaikkialla. Älykkäät ihmiset pyysivät näitä pappeja ja hallitusmiehiä selittämään heille Messiasta koskevia Vanhan testamentin ennustuksia, ja koettaessaan sepittää joitakin valheita vastaukseksi he tulivat aivan kuin mielettömiksi. He eivät osanneet selittää Kristuksen kärsimyksiin ja kuolemaan viittaavia ennustuksia, ja monet kyselijät tulivat vakuuttuneiksi siitä, että kirjoitukset olivat täyttyneet.” AT. s. 747.

Muiden ennustusten täyttyminen

1. Kun sapatti oli alkamassa, Mitä juutalaiset pyysivät käskynhaltijaa tekemään? Mitä sotilaat tekivät nopeuttaakseen uhrien kuolemaa, niin että he voisivat ottaa ruumiit alas ristiltä?

Joh. 19:31,32. Koska silloin oli valmistuspäivä, niin - etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri - juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas. Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta.

“He eivät millään muotoa halunneet Hänen ruumiinsa jäävän ristille sapatiksi. Sapatti lähestyi, ja olisi sen pyhyden loukkaamista antaa ruumiiden riippua ristillä. Tällä tekosyillä juutalaiset johtomiehet pyysivät Pilatukselta, että uhrien kuolemaa joudutettaisiin ja heidän ruumiinsa otettaisiin alas ennen auringonlaskua.” AT. s. 740

2. Huomattuaan, että Jeesus oli jo kuollut, mitä sotilaat tekivät ollakseen varmoja, että Hän oli kuollut? Miten Messiaan kuolemaan liittyvä ennustus täyttyi, kun Hänen luitaan ei rikottu ja kun sotilas lävisti Hänen kylkensä?

Joh. 19:33,34, alkuosa, 36,37. Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, 34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä,... Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako." Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet."

2. Moos. 12:46. Samassa talossa se syötäköön; älköön mitään siitä lihasta vietäkö talosta ulos, älkääkä siitä luuta rikkoko.

Sak. 12:10, alkuosa. Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet.

“Pilatus oli yhtä haluton kuin hekin antamaan Jeesuksen ruumiin jäädä ristille. Kun hän oli antanut suostumuksensa, molempien rosvojen sääriluut rikottiin, jotta he pikemmin kuolisivat, mutta Jeesuksen nähtiin jo kuolleen. Raa'at sotilaat olivat heltyneet siitä, mitä he olivat nähneet ja kuulleet Jeesuksesta, eivätkä he halunneet särkeä Hänen jäseniään. Näin Jumalan Karitsan uhrissa täyttyi pääsiäislampaasta annettu määräys: »Älkööt he jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun älköötäkään siitä luuta rikkoko. Kaikkien pääsiäistä koskevien käskyjen mukaan he viettäkööt sitä.» 4 Moos. 9:12. Papit ja hallitusmiehet olivat hämmästyneitä nähdessään, että Jeesus oli kuollut. Ristinkuolema oli pitkälinen, ja oli vaikea ratkaista, milloin elämä sammui. Oli ennenkuulumatonta, että joku kuoli ristillä kuuden tunnin kuluessa. Papit halusivat varmistua Jeesuksen kuolemasta, ja heidän kehotuksestaan eräs sotilas työnsi keihään Vapahtajan kylkeen. Niin tehdystä haavasta virtasi kaksi runsasta ja selvästi erotettavaa virtaa, toinen verta ja toinen vettä. Kaikki katselijat huomasivat tämän, ja Johannes kertoo tapauksen hyvin selvästi.” AT. s. 740,741.

Hänen kuolemansa vahvistaminen

3. Mitä virtasi Jeesuksen ruumiista, kun sotilaat lävistivät Hänen kylkensä?

Miksi se on hyvin merkityksellistä?

Joh. 19:34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä.

“Eräs sotilas työnsi keihäänsä pappien pyynnöstä, jotta he voisivat olla varmoja Jeesuksen kuolemasta, Jeesuksen kylkeen, tehden haavan, joka olisi aiheuttanut välittömän kuoleman, Jos Hän ei olisi ollut vielä kuollut. Isosta keihään tekemästä haavasta virtasi kaksi runsasta ja selvästi erotettavaa virtaa, toinen verta ja toinen vettä. Kaikki katselijat huomasivat sen...” *Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 172.

“Kansasta näytti hyvin oudolta, kun oli varmistettu, että Jeesus oli jo kuollut. He eivät voineet ymmärtää, että näin äkillisellä kuolemalla olisi yliluonnollinen syy.” *Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 172.

“Mutta ei keihäänpisto eivätkä ristin tuskat aiheuttaneet Jeesuksen kuolemaa. Hänen kuolinhetkellään »kovalla äänellä» päästämänsä huuto (Matt. 27: 50; Luuk. 23: 46) ja veri- ja vesivirta, jotka vuotivat Hänen kyljestään, osoittavat, että Hän kuoli, koska Hänen sydämensä murtui. Sieluntuskat mursivat Hänen sydämensä. Maailman synnit surmasivat Hänet.” AT. s. 741.

Profetian täyttymys Hänen hautaamisessaan

4. Kuka tuli tässä tilanteessa pyytämään Jeesuksen ruumista? Keitä olivat Joosef Arimatialainen ja Nikodeemus?

Mark. 15:43. tuli Joosef, arimatialainen, arvossapidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

Matt. 27:57. Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.

Joh. 19:38,39. Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin. Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

“Silloin Joosef Arimatialainen ja Nikodeemus tulivat auttamaan opetuslapsia tässä pulassa. Nämä molemmat miehet olivat sanhedrinin jäseniä ja tunsivat hyvin Pilatuksen. Molemmat olivat rikkaita ja vaikutusvaltaisia henkilöitä. He olivat päättäneet, että Jeesuksen ruumis pitäisi haudata kunniallisesti. Joosef meni rohkeasti Pilatuksen luo ja pyysi tältä Jeesuksen ruumista. Nyt vasta Pilatus kuuli, että Jeesus oli todella kuollut. Hän oli saanut ristiriitaisia tietoja ristiinnaulitsemiseen liittyvistä tapahtumista, mutta tieto Jeesuksen kuolemasta oli tahallisesti salattu häneltä. Papit ja hallitusmiehet olivat varoittaneet Pilatusta Kristuksen opetuslasten taholta uhkaavasta petoksesta Hänen ruumiiseensa nähden. Kuultuaan Joosefin pyynnön hän sen vuoksi lähetti noutamaan sotilasta, joka oli ollut vartiossa ristin juurella ja sai häneltä varmuuden Jeesuksen kuolemasta. Hän sai häneltä myös Golgatan tapahtumista selostuksen, mikä vahvisti Joosefin todistuksen.” AT. s. 742.

“Kun opetuslapset pelkäsivät osoittaa julkisesti olevansa Hänen seuraajiaan, Joosef ja Nikodeemus tulivat rohkeasti heidän avukseen. Näiden rikkaitten ja kunnioitettujen miesten apu oli hyvin tarpeellinen juuri tänä aikana. He saattoivat tehdä kuolleen Mestarinsa hyväksi sellaista, mitä köyhät opetuslapset eivät voineet tehdä, ja heidän rikkautensa ja vaikutusvaltansa suojelivat heitä suuressa määrin pappien ja hallitusmiesten pahuudelta.” AT. s. 744.

5. Mitä palveluksia he tekivät Jeesukselle? Mikä toinen ennustus täyttyi näin kirjaimellisesti?

Matt. 27:59,60. Ja Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois.

Joh. 19:40,41. Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään pantu. Siihen he nyt panivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

Jes. 53:9. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. "Hellästi ja kunnioittavasti he omin käsin ottivat Jeesuksen ruumiin alas ristiltä. Säälän kyneleet vuotivat heidän silmistään heidän katsellessaan Hänen runneltua ja raadeltua ruumistaan. Joosef omisti uuden haudan, joka oli hakattu kallioon. Hän oli säilyttänyt sitä itseään varten, mutta se oli lähellä Golgataa, ja nyt hän valmisti sen Jeesukselle. Ruumis kiedottiin liinakankaaseen yhdessä Nikodeemuksen tuomien yrttien kanssa, ja Vapahtaja kannettiin hautaan. Siellä nuo kolme opetuslasta oikaisivat runnellut jäsenet ja ristivät lävistetyt kädet elottomalle rinnalle." AT. s. 744.

Sapatti, lepoa ja suremista

6. Ketkä seurasivat Joosef Arimatealaista ja Nikodeemusta, kun he veivät Jeesuksen ruumiin hautaan? Mitä naiset, jotka olivat seuranneet Häntä Galileasta saakka, tekivät valmistuspäivän viimeisinä hetkinä?

Luuk. 23:54-56. Ja silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamaisillaan. Ja naiset, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä ja katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne pantiin. Ja palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita; mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

"Galilealaiset naiset tulivat katsomaan, että kaikki tehtiin, mitä voitiin tehdä, heidän rakastetun Opettajansa elottoman ruumiin hyväksi. Sitten he näkivät raskaan kiven vieritettävän haudan suulle, jonne Vapahtaja jäi lepäämään. Naiset olivat viimeisiä ristin juurella, ja he olivat myös viimeisiä Kristuksen haudalla. Kun illan varjot lankesivat, Maria Magdaleena ja toiset Mariat viipyivät Herransa lepopaikan lähettyvillä vuodattaen surun kyneleitä Hänen tähtensä, jota he rakastivat." AT. s. 744.

"Luukas puhuu kertomuksessaan Vapahtajan hautaamisesta naisista, jotka olivat Hänen kanssaan Hänen ristiinnaulitsemisessaan, ja sanoo: 'Ja palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita; mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.' Luuk. 23:56.

Vapahtaja haudattiin perjantaina, viikon kuudentena päivänä. Naiset valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita, voidellakseen niillä Herransa, ja asettivat ne syrjään, kunnes sapatti oli päättynyt. He eivät edes voitelisi Jeesuksen ruumista sapatin päivänä." *The Story of Jesus*, p. 157.

7. Vaikka koko tilanne oli hyvin surullinen, mitä uskovat tekivät sapatin päivänä? Kuinka sapatti määritellään evankeliumeissa? Mitä erikoista oli pääsiäisessä tuona vuonna?

*Luuk. 23:56, loppuosa. mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käsken mukaan.
Joh. 19:31, loppuosa. Koska silloin oli valmistuspäivä, niin - etteivät ruumiit jäisi
ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri*

“Opetuslapset lepäsivät sapatina murehtien Herransa kuolemaa Jeesuksen, kunnian
Kuninkaan maatessa haudassa.” HK. s. 204.

“Se oli unohtumaton sapatiti murheellisille opetuslapsille, mutta myös papeille,
hallitusmiehille, kirjanoppineille ja kansalle. Auringon laskiessa valmistuspäivän
iltana soivat torvet merkiksi siitä, että sapatiti oli alkanut. Pääsiäistä vietettiin, kuten
sitä oli vietetty vuosisatoja, samalla kun Hän, johon se viittasi, jumalattomien käsien
surmaamana lepäsi Joosefin haudassa... Mutta jotkut läsnäolijat eivät olleet
rauhallisia, kun härkien ja kauristen veri uhrattiin syntien sovitukseksi. He eivät
tienneet, että esikuva oli kohdannut vastakuvansa, että ääretön uhri oli annettu
maailman syntien tähden. He eivät tienneet, ettei juhlamenojen suorittaminen enää
merkinnyt mitään... Paikka, jossa Jehova oli kohdannut ylimmäisen papin
ilmaistukseen kirkkautensa, paikka, joka oli ollut Jumalan pyhä vastaanottohuone, oli
avoinna jokaisen katseelle, eikä Jumala enää tunnustanut sitä omakseen. Synkkien
aavistusten vallassa papit suorittivat alttaripalvelusta. Kaikkienpyhimmän pyhän
salaisuuden paljastaminen täytti heidät pelolla tulevasta onnettomuudesta.” AT. s.
745.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Mitä me tiedämme näistä 11 opetuslapsesta välittömästi Jeesuksen kuoleman
jälkeen? Olivatko he mitenkään mukana Hänen hautaamisessaan?
- Kuka olisi osannut kuvitella, että Jeesuksen hautaaminen olisi paljastanut uusia
opetuslapsia?
- Ymmärsivätkö juutalaiset, että Jeesuksen kärsimykset, kuolema ja hautaaminen
olisivat profetian täyttymystä? Mikä tekee mahdolliseksi meille ymmärtää sen,
mitä he eivät ymmärtäneet?

Lisätutkisteluksi

“Monien mieltä askarruttivat Golgatan tapahtumien herättämät ajatukset.
Ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen välillä monet valvoivat tutkien lakkaamatta
ennustuksia, toiset saadakseen selville sen juhlan täyden merkityksen, jota silloin
vietettiin, toiset löytääkseen todistuksia, ettei Jeesus ollut se, mikä Hän väitti
olevansa, ja toiset taas etsivät murheellisina todistuksia siitä, että Hän todella oli
Messias. Vaikka heidän etsimisellään olikin näin erilaiset tarkoitukset, kaikki
vakuutuivat samasta totuudesta - että viime päivien tapahtumat olivat olleet
ennustusten täyttymystä ja että Ristiinnaulittu oli maailman Lunastaja. Monet
jumalanpalveluksessa olleista eivät koskaan enää ottaneet osaa pääsiäisen viettoon.
Monet papeistakin olivat varmoja Jeesuksen todellisesta luonteesta. He eivät olleet
turhaan tutkineet ennustuksia, ja Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tunnustivat
Hänet Jumalan Pojaksi.” AT. s. 745,746.

Tänään luetaan lähetyskertomus Indonesiasta

13

Sapattina 24. kesäkuuta 2017

“Minä olen ylösnousemus ja elämä”

“Kristus oli nostanut kuolleista ensimmäiset hedelmät. Toivo ja usko vahvistivat sielua läpi synkkien haudan varjojen, täysin uskoen kuolemattomaan elämään ja ylösnousemuksen aamuun. Jumalan paratiisi, autuaitten koti! Siellä kaikki kyyneleet pyyhitään pois kaikkien kasvoilta! Kun Kristus tulee toisen kerran, 'että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa' (2. Tess. 1:10), kuolema voitetaan, eikä enää ole sairautta, ei surua eikä kuolemaa!” *That I May Know Him*, p. 362.

Pappien pelko sapattina

1. Vaikka Jeesus lepäsi haudassa, mikä pelko ahdisti ylimmäisiä pappeja ja fariseuksia seuraavana päivänä? Mitä he pyysivät siksi roomalaista maaherraa tekemään?

Matt. 27:62-64. Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös.' Käske siis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi kuolleista', ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."

“Vähän he saattoivat levätä sapattinakaan. Vaikka he eivät voineet astua pakanan kynnyksen yli peläten tulevansa saastaiseksi, niin kuitenkin he neuvottelivat Kristuksen ruumiista. Kuoleman ja haudan täytyisi pitää Hänet, jonka he olivat ristiinnaulinneet. »Ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo ja sanoivat: 'Herra, me muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös. Käske siis tarkasti vartioida hautaa, kolmanteen päivään asti, etteivät Hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi Häntä ja sanoisi kansalle: Hän nousi kuolleista, ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen.' Niin Pilatus sanoi heille: 'Tuossa on vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte.'» Matt. 27: 62-65 .” AT. s. 748.

2. Suostuiko hallitsija heidän pyyntöönsä? Mitä he panivat haudan eteen varmistaakseen, ettei kukaan ottaisi Jeesuksen ruumista?

Matt. 27:65,66. Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa on vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte." Niin he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

“Kristuksen murhaajat pelkäsivät, että hän kenties vielä virkooa eloon päästen heiltä

pakoon. Sen tähden he pyysivät Pilatukselta vartijaväkeä haudalle kolmanteen päivään asti. Se myönnettiin, ja kivi ovella sinetöitiin, jotteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi, että hän on noussut kuolleista... Kun yö saapui, asettuivat sotilaat vartioimaan Vapahtajan lepopaikkaa enkelien liidellessä näkymättöminä pyhän paikan yläpuolella.” HK: s. 203,204.

“Papit antoivat määräyksiä haudan vartioimisesta. Aukon eteen oli asetettu suuri kivi. Tämän kiven poikki he asettivat köydet kiinnittäen niiden päät lujaan kallioon ja sinetöivät ne roomalaisella sinetillä. Kiveä ei voitu liikuttaa sinettiä murtamatta . Sadan sotilaan vartiosto asetettiin sitten haudan ympärille estämään ketään koskemasta siihen. Papit tekivät kaiken voitavansa pitääkseen Jeesuksen ruumiin siellä, minne se oli laskettu. Hänet oli niin lujasti sinetöity hautaansa, kuin Hänen olisi jäätävä sinne ainiaaksi.” AT. s. 748,749.

Sotilaat todistavat suurinta tapahtumaa

3. Mitä tapahtui, kun oli vielä pimeä? Kenen puoleen enkeli kääntyi siirrettyään kiven pois?

Matt. 28:2,3. Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille. Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi.

“Yö kului verkalleen, ja kun oli vielä pimeä, tiesivät vartioivat enkelit, että Jumalan kalliin Pojan, heidän rakastetun Päämiehensä vapahduksen hetki oli kohta lyövä. Kun he juuri odottivat mitä suurimmalla jännityksellä hänen riemukasta voitonhetkeään, tuli eräs voimakas enkeli nopeasti lentäen taivaasta. Hänen kasvonsa olivat niin kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat niin kuin lumi. Hänen kirkkautensa hälvensi pimeyden hänen tieltään ja saattoi pahat enkelit, jotka olivat voitonriemuisina vaatineet Jeesuksen ruumista, kauhulla pakenemaan hänen kirkkautensa ja kunniansa loistetta. Tähän taivaasta tulleeeseen enkeliin liittyi yksi niistä enkeleistä, jotka olivat nähneet Kristuksen alennuksen ja vartioineet hänen lepopaikkaansa, ja yhdessä he menivät alas hautaan. Heidän lähestyessään maata se vapisi ja horjui, ja tapahtui suuri maanjäristys” HK. s. 204.

“Tämä sanansaattaja on nyt sillä paikalla, mistä Saatana lankesi. Hän se Betlehemin kukkuloilla julisti Kristuksen syntymän. Maa vapisee hänen lähestyessään, pimeyden joukot pakenevat, ja kun hän vierittää kiven pois, taivas näyttää laskeutuvan alas maan päälle. Sotilaat näkevät t hänen vierittävän kiven, ikään kuin se olisi pieni vierinkivi, ja kuulevat hänen huutavan: Jumalan Poika, tule ulos, Isäsi kutsuu Sinua! He näkevät Jeesuksen astuvan ulos haudasta ja kuulevat Hänen julistavan yli avatun haudan: »Minä olen ylösousemus ja elämä.» Kun Hän astuu esiin kunniaansa ja kirkkaudessaan, enkelijoukko kumartaa syvään palvoen Lunastajaa ja lausuu Hänet tervetulleeksi ylistyslauluin. Maa järisi sinä hetkenä, jolloin Kristus heitti henkensä, ja maa järisi jälleen, kun Hän voittajana palasi elämään. Kuoleman ja haudan voittaja astui ulos hautakammioista voittajan askelin maan järkkyyessä, salamain leimutessa ja ukkosen jyristessä.” AT. s. 751.

4. Millainen vaikutus enkelien ilmestymisellä oli vartijoihin? Mitä sotilaat omin silmin näkivät tapahtuvan?

Matt. 28:4. Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikäänkuin kuolleiksi.

2. Tim. 2:8. Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan,

“Jeesuksen kuollessa sotilaat olivat nähneet maan verhoutuvan pimeyteen keskipäivällä, mutta ylösnousemuksessa he näkivät enkelien kirkkauden valaisevan yön ja kuuluivat taivaan asukkaitten laulavan iloiten ja riemuiten: »Sinä olet voittanut Saatanan ja pimeyden vallat, kuolema on nielty ja voitto saatu!» Jeesus astui ulos haudasta kirkastuneena, ja roomalaiset vartijat näkivät Hänet. Heidän silmänsä olivat kuin naulitut Hänen kasvoihinsa, jota he juuri äskettäin olivat pilkanneet ja nauraneet. Tämä kirkastettu olento oli sama, jonka he olivat nähneet vankina oikeussalissa ja jolle he olivat vääntäneet orjantappurakruunun. Hän oli vastaan sanomatta seisonut Pilatuksen ja Herodeksen edessä ruumis raa'an ruoskimisen runtelemana. Hänet oli naulittu ristiin, ja Hänelle papit ja hallitusmiehet täynnä itsetyytyväisyyttä olivat nyökyttäneet päätään sanoen: »Muita Hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.» Matt. 27: 42. Hän oli sama, joka oli laskettu Joosefin uuteen hautaan. Taivaan käskystä vanki oli vapautettu. Vaikka Hänen haudalleen olisi kasattu vuori vuoren päälle, ne eivät olisi estäneet Häntä astumasta ulos.” AT. s. 751,752.

Totuuden vääristäminen

5. Kenelle vartijat kertoivat välittömästi hämmästyttävät uutiset Jeesuksen ylösnousemuksesta? Miten papit ja vanhimmat reagoivat siihen?

Matt. 28:11,12. Mutta heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut. Ja nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

“Nähdessään enkelit ja kirkastetun Vapahtajan roomalaiset vartijat olivat menneet tainnoksiin ja käyneet ikään kuin kuolleiksi. Kun taivaallinen joukko katosi heidän näkyvistään, he nousivat jaloilleen ja lähtivät puutarhan porttia kohden niin nopeasti kuin heidän vapisevat jalkansa kantoivat. Horjuen kuin juopuneet he kiiruhtivat kaupunkiin kertoen niille, joita kohtasivat, ihmeellisen uutisen. He aikoivat mennä Pilatuksen luo, mutta heidän kertomuksensa oli jo tullut juutalaisten viranomaisten korviin, ja ylipapit ja hallitusmiehet lähettivät noutamaan heitä ensin luokseen. Sotilaat tarjosivat kummallisen näyn. Pelosta vavisten ja kasvot kalpeina he todistivat Jeesuksen ylösnousemuksesta. He kertoivat kaiken sellaisena, kuin he olivat sen nähneet, heillä ei ollut aikaa ajatella tai puhua muuta kuin totta. Vaivoin he saivat sanotuksi: Se, joka ristiinnaulittiin, oli Jumalan Poika. Me kuulumme enkelin julistavan Hänet taivaan Majesteetiksi, kunnian Kuninkaaksi.” AT. s. 752.

6. Mitä juutalaiset johtajat tekivät minimoidakseen kaikkien aikojen suurimman tapauksen leviämisen? Pystyikö heidän kertomuksensa tai

vartijoiden lahjominen estämään tietoa Jeesuksen ylösnousemuksesta leviämistä?

Matt. 28:13-15. ja sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme. Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja toimitamme niin, että saatte olla huoletta." Niin he ottivat rahat ja tekivät, niinkuin heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin päivänä.

Apt. 2:25-27. 30-32. Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. Sentähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.... Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonen hänelle luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen, niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljättyksi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.

“Pappien kasvot olivat kalmankalpeat. Kaifas koetti puhua. Hänen huulensa liikkuivat, mutta ääntä ei kuulunut. Sotilaat olivat jo lähtemäisillään neuvotteluhuoneesta, kun sieltä kuuluva ääni pysähdytti heidät. Kaifas oli viimeinkin saanut puhekykynsä. Odottakaa, odottakaa, hän huusi. Älkää kertoko kenellekään, mitä olette nähneet. Sitten sotilaille annettiin valheellinen kertomus. Papit sanoivat: »Sanokaa, että Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät Hänet varkain meidän nukkuessamme.» Tässä papit puhuivat itseään vastaan. Kuinka sotilaat voisivat sanoa, että opetuslapset olivat varastaneet ruumiin heidän nukkuessaan? Jos he kerran nukkuivat, kuinka he saattoivat tietää tapauksen kulun? Ja jos opetuslapset olisi todettu syyllisiksi Jeesuksen ruumiin varastamiseen, eivätkö papit olisi ensimmäisinä tuominneet heitä? Tai jos vartijat olisivat nukkuneet haudalla eivätkö papit olisi ensimmäisinä syyttäneet heitä Pilatuksen edessä? Sotilaita kauhistutti ajatus joutua syytetyksi nukkumisesta vartiopaikallaan. Se oli kuolemanrikos. Esittäisivätkö he nyt väärän todistuksen, pettään kansaa ja saattaen oman henkensä vaaraan? Eivätkö he olleet väsyneinä vartioineet päästämättä unta silmiinsä? Kuinka he kestäisivät oikeudenkäynnin, rahankaan avulla, jos he tekisivät väärän valan?”
AT. s. 752.

Lupaukset täytettyinä

7. Kuinka Jeesuksen sanat ja monet ennustukset täyttyivät ylösnousemuksessa? Mikä vaikutus tällä kaikkein suurimmalla tapahtumalla oli opetuslapsiin? Kuinka se vaikuttaa meidän uskoomme?

Joh. 10:17,18; Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni."

Joh. 11:25. Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

Matt. 16:21. Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemään Jerusalemiin ja kärsimään paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.

Luuk. 9:22. ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsimään paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös."

“Kun mahtavan enkelin ääni kuului Kristuksen haudalla sanoen: »Isäsi kutsuu Sinua», Vapahtaja astui ulos haudasta sen elämän voimalla, joka oli Hänessä itsessään. Nyt osoittautuivat tosiksi Hänen sanansa: »Minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisın . . . Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen.» Nyt täyttyi myös Hänen papeille ja hallitusmiehille lausumansa ennustus: »Hajoittakaa maahan tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.» Joh. 10: 17, 18; 2: 19. Joosefin avatun haudan ääressä Kristus oli voitokkaasti julistanut: »Minä olen ylösnousemus ja elämä.» Tällaiset sanat saattoi vain Jumala lausua. Kaikki luodut olennot elävät Jumalan tahdosta ja voimasta. He ovat riippuvaisia Jumalan antamasta elämästä. Korkeimmasta serafista alimpaan elolliseen olentoon kaikki ammentavat Elämän Lähteestä. Vain Hän, joka on yhtä Jumalan kanssa, voi sanoa: »Minulla on valta antaa henkeni, ja minulla on valta ottaa se jälleen.» Jumalana Kristuksella oli valta murtaa kuoleman kahleet.” AT. s. 754.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Jeesus ei astunut alas ristiltä, vaikka jotkut Häntä siihen kehottivatkin; Mutta Hän nousi haudasta. Kumpi näistä on vakuuttavampi todiste Hänen jumaluudestaan?
- Kun ajatellaan juutalaisten johtajien alulle panemia valheita, onko totta, että kansa uskoisi ylösnousemukseen, jos he näkisivät jonkun, joka kuoli, nousevan haudasta ja ilmestyvän monille?
- Kun olemme tutkistelleet tätä tavallisuudesta poikkeavaa tapahtumaa, minkä vakuutuksen Jeesuksen ylösnousemus sinulle antaa?

Lisätutkisteluksi

“Kristus nousi kuolleista esikoisena kuoloon nukkuneista. Hän oli heilutuslyhteen vastakuva, ja Hänen ylösnousemisensa tapahtui juuri sinä päivänä, jolloin heilutuslyhde tuotiin Herran eteen. Tätä vertauskuvallista toimitusta oli suoritettu jo yli tuhannen vuoden ajan. Viljapellolla kerättiin kypsän viljan ensimmäiset tähkäpää, ja kun kansa meni Jerusalemiin pääsiäisjuhliille, niin tätä uutislyhdedettä heilutettiin kiitosuhriksi Herran edessä. Vasta kun tämä oli tapahtunut, voitiin sirppi panna viljaan ja koota se lyhteiksi. Jumalalle uhrattu lyhde edusti koko satoa. Samoin Kristus esikoishedelmänä kuvasi sitä suurta hengellistä satoa, joka koottaisiin Jumalan valtakuntaan. Hänen ylösnousemisensa on kaikkien vanhurskaiden kuolleitten ylösnousemisen panttina . »Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova pois nukkuneet

esiin yhdessä Hänen kanssaan.» 1 Tess. 4: 14.” AT. S 754,755.

Lähetyskertomus Indonesiasta

Luettavaksi sapattina 24. kesäkuuta 2017

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään 1. heinäkuuta 2017

Rauhan terveiset Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. “ Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin.” Luuk. 6:38.

Indonesialainen nykyinen nimi Indonesian saaristolle on Nusantara, vanha jaavalainen ilmaisu, joka tarkoittaa saaristoa. Nusa tarkoittaa “saarta”, ja Antara tarkoittaa “välissä”, siitä yhteys tähän nimeen. Saaristo on todella saarien yhdistelmä, ja Indonesia tunnetaan tuhansien saarien maana.

“Vuoden 2002 kartoituksen mukaan, jonka oli tehnyt [National Institute of Aeronautics and Space](#) (LAPAN), Indonesiassa on 18 307 saarta; ja maailman tietokirjan (*CIA World Factbook*) mukaan 17508 saarta. Ero näissä Indonesian saarten luvuissa johtuu siitä, että aiemmin tehty kartoitus sisältää 'vuorovesisaaret', hiekkaiset särkät ja kallioiset riutat, jotka paljastuvat matalan veden aikaan, ja peittyvät veteen nousuveden aikaan. Siellä on 8 844 nimettyä saarta, joista Indonesian hallituksen arvion mukaan 922 on vakituisesti asuttuja.” -Wikipedia. Isoimmat saaret ovat Jaava, Sumatra, Kalimantan, Sulawesi ja Papua. Yli puolet väestöstä asuu Jaavalla.

Indonesian tasavalta tuli itsenäiseksi valtioksi virallisesti 17. elokuuta 1945, ja sen pääkaupunki on Jakarta.

Maa on tiheästi asuttu, asukkaita on yli 258 miljoonaa, mikä tekee siitä maailman neljänneksi väkirikkaimman maan. Väestö koostuu eri heimoista ja kielistä sekä eri uskonnoista, mukana on myös uskoa yhteen oikeaan Jumalaan. Islam, katolisuus, protestanttisuus, hindulaisuus, buddhalaisuus ja konguzulaisuus ovat pääuskontoja. Islam on enemmistön uskontona Indonesiassa, mutta maa ei ole islamistinen valtio.

Indonesian naapurimaihin kuuluu Malesia, Singapore, Brunei Darussalam ja Filippiinit pohjoisessa. Intian valtameri on lännessä ja etelässä, Papua-Uusi-Guinea on idässä.

Seitsemännen päivän adventistien kansainvälisen seurakunnan uskonpuhdistusliike tuli Indonesiaan 1974. Saksassa sijaitsevan pääkonferenssin lähetystyöntekijät esittivät sanoman. Ensimmäinen oli vanhin Juan Barnedo. Häntä seurasivat vanhimmat Raul Escobar ja Marinus Ringelberg, jotka tapasivat veli Johanis Sumaykun Paso Minahasa Propensin kylässä pohjois-Sulawesissa. Tämä veli otti vastaan uuden sanoman, ja hänet vihittiin uskonpuhdistusliikkeen ensimmäiseksi saarnaajaksi Indonesiassa. Hän opetti uskonpuhdistussanomaa Indonesiassa, ja monet ihmiset ottivat sanoman vastaan.

Seurakunta järjestäytyi, ja se rekisteröitiin vuonna 1976 Pohjois-Sulawesissa,

ensimmäiseksi johtajaksi tuli vanhin Sumayku, ja kotipaikka perustettiin Menadoon. Tämä järjestö on tunnustettu yhdeksi viralliseksi uskonnoksi Indonesiassa.

Seurakunta on kohdannut monia vaikeuksia ja haasteita vuosien aikana, mukaan lukien kapina, joka päättyi jakautumiseen vuonna 1998. Mutta Jumalan avulla kaikki päättyi kuitenkin hyvin. Jäsenet ovat säilyttäneet uskonsa, uskoen, että oikea seurakunta tulee kohtaamaan haasteita, vaikeuksia ja kärsimystä. Kahdeksan vuoden ajan uskovat kokoontuivat yksityiskodeissa, mutta Jumalan avulla pystyimme rakentamaan seurakuntatalon vuonna 2005 Pinaling Amurangin kylään, kauaksi Manadosta; ja neljä vuotta myöhemmin, monien vaikeuksien jälkeen, seurakuntatalo rakennettiin Manadoon.

Tällä hetkellä Indonesiassa on 129 jäsentä, kaksi saarnaajaa, kaksi kokopäiväistä raamattutyöntekijää, neljä osa-aikaista raamattutyöntekijää, kuusi seurakuntaa ja kaksi ryhmää. Seurakunnat sijaitsevat Manadossa, Amurangissa, Bulossa, Bengkolissa, Sangihessa ja Jakartassa; ja ryhmät kokoontuvat Langowanissa ja Medanissa. Monilla on yksinertainen jumalanpalveluspaikka, paitsi Jakartassa ja Medanissa, missä ihmiset kokoontuvat yksityiskodeissa.

Tänä yli neljäkymmenen vuoden aikana (1976-2016), jonka kansainvälinen lähetysseurakunta on ollut olemassa Indonesiassa, sillä ei ole ollut pääpaikkaa. Vaikka sellaista on rakennettu vuodesta 2009, se ei ole vielä valmis.

Tämän lähetyskertomuksen avulla toivomme liikuttavamme hengellisten kanssaveljiemme ja -sisartemme sydämiä ympäri maailman, jotta he auttaisivat meitä anteliailla lahjoituksilla, jotta voisimme saada valmiiksi alueellisen pääpaikan, kattaa organisatoriset menot ja jatkaa Herran työn eteenpäin viemistä. Evankeliumin saarnaaminen Indonesiassa vaatii paljon varoja. Herra siunatkoon runsaasti kaikkia veljiä ja sisaria, jotka antavat varoja tähän tarkoitukseen.

Lopuksi tervehdimme teitä jokaista 2. Kor. 9:7,8. sanoin: "Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa." Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää."

Terveiset Indonesian lähetyskentän veljiltä ja sisarilta. Haluamme kiittää pääkonferenssia jatkuvasta tuesta.

Adrie Jules Kalengkongan, johtaja H.J.L. Karinda, varajohtaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
